

سري امراپور واڻي

ڀاڱو ٻهريون

رچيندڙ

شري پريم پرڪاش منڊل آچاريه

١٠٨ سنگرو ٽيئون رام صاحب

امراپور دربار ٽنڊو آدم سنڌ.

****

رچيندڙ جا حق واسطا قائم

****

پيسا ٠ — ٨ — ٠ آنا

سنبت ٢٠٠٣

پرارٿنا

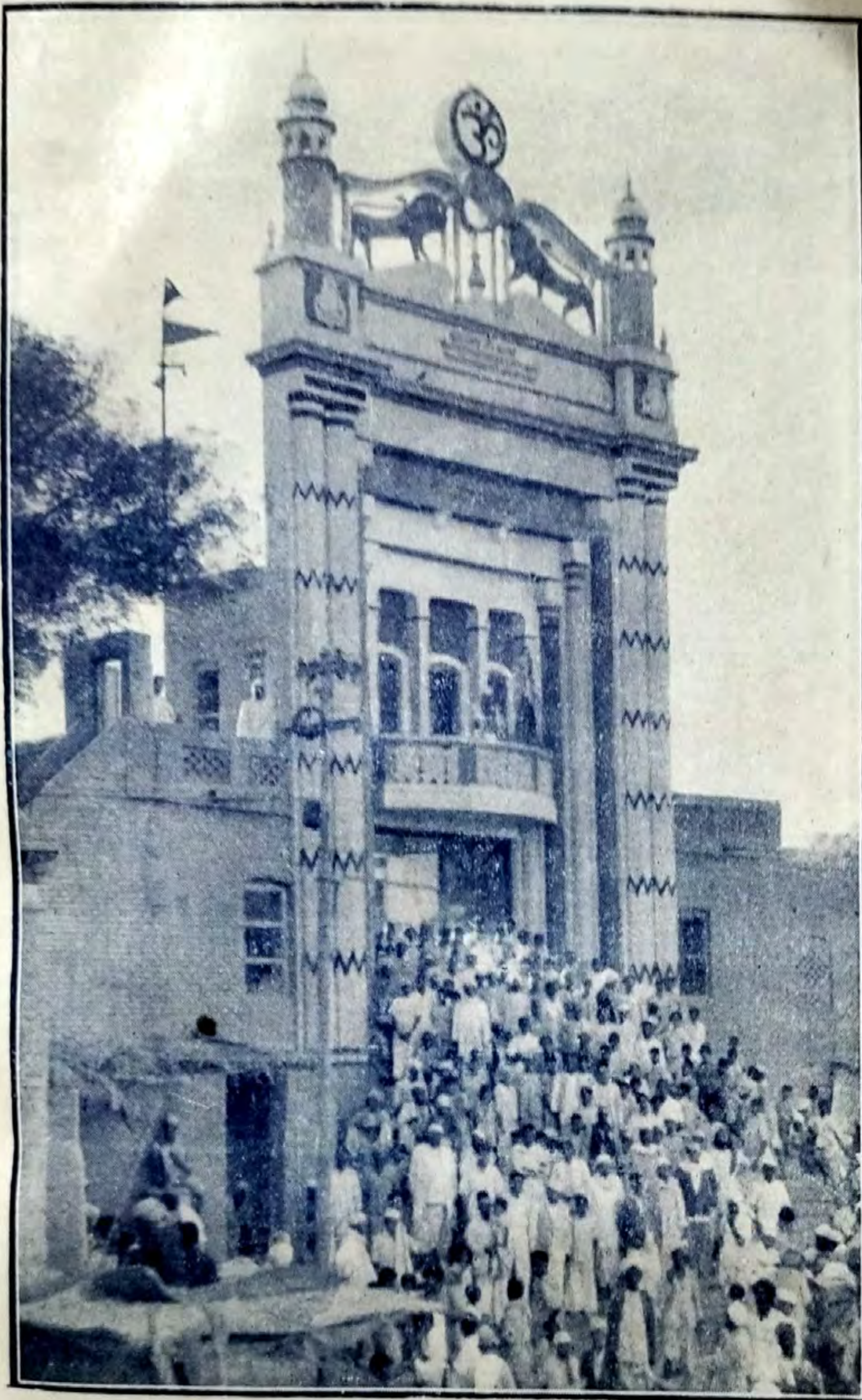
آ شوالدي ڪرلو در آئي تجهه بن واهه نه ڪائي
تون هر دانا تون هر مانا سڀري آش پڄائين
پاپ ٻڌڻ سڀن ٻوڙين ٻاڏي آئي همس مڃهائين
تن من ڌن ارداس ڪري سڀن مالڪ نام سم
نام تمهارا صاحب ڪر سڀن ڌوتسان پاپ سيڻي
ڪهي ٽيڻون گرلوڪ ليٽون ۾ آواگون مٽائين

(ٻيڻ) سر جوڳه

سنڌ سڀا ساميڙا انگڻ منهنجي اڄ آيا
انگڻ منهنجي اڄ آيا۔ گهر گهر منگل ڳايا
١- من گهريا من ملي۔ مليا مولڪي منتار
ڪمان ڪٽڻ جو ڪمالي۔ دان ڏيڻ سي دانار
ٻاون ٻرٻمر جا ٻالا۔ منهنجي من کي ڀايا
٢- ٻهڪم ٻور جون ٻاتون۔ سنتن مون سان سلمون
رس ٻرٻون سي ٻولون رڳه رڳه منهنجي رليون
ٻيڪتيءَ ڀاو جا ڀنڊار۔ ڀاڳ وڏي سان پايا
٣- سنڌ سڀا سي سورا ٽهر هٽڻ نا تن ۾
ڪام ڪروڌ کي ماري۔ شالس ڏين نا من ۾
چنتا چور ٿي چس جي۔ الٽو آنند پايا
٤- ڪهڙا ٽيڻون مليا سنڌ سڀا سڻلالي
تن من ڌن سڀ گهوري سيس ڪمان قرباني
شمو ڪري سنتن جي سڪل ڪمان مان ڪايا

سري پريم پرڪاش منڊل آچاريه
١٠٨ سٽگورو ٽيئون رام صاحب

امرا پور دربار

شري سٽنام ساکي

امراپور واڻي

(سر ڪلياڻ ڀڄن ١)

ٿل - ڇون ڀڄڙ گر ڪا - سمرن ڪر من سا

١- درشن گر ڪي دو ڀمت ڀنس ھمہ - ڀنس ڀنس سدسا

٢- گر ڪي ٻاڻي امرت ڌاري - ڌار ڌار دم سا

٣- گر ڪا ناد اناهد ٻاجي - ٻاج ٻاج ٻرسا

٤- گر ڪا گيان ٻرس گهٽ ماڻهي - ٻرس ٻرس ٻرسا

٥- ڪهي ٽيڪون ستگر پرشادي - ٽيو ٽيو ٻد رسا

(سر ڪلياڻ ڀڄن ٢)

ٿل - لکي ڏار وڃاء لند لن ۾ لون -

ٻاڻي ڀڄن ڪر نہ ٻدن ۾ لون

١- ساز سر ڪر سر ۾ سوڻي - آڻ آواز اندر ۾ اوڻي

ڌرج ڌيان دمن ۾ لون

٢- اٺي ٻهر رهج اڀاسي - ٻيٺ ٻالو ٻرٻم ٻو ڪاشي

مکهن رهہ لمس من ۾ لون

٣- سرت ٻرت سان ڪري سڄاڳي -

صورت ستگر جي ڏس جاڳي

رهہ گم درشن ۾ لون

٤- ڪهي ٽيڪون گر شبد اچاري -

ڏاڍي چڙهه لون دسم دلاري

ڪهن ڪر له گگن ۾ لون

(سر ڪانڙو پچن ٣)

ڏل - مدش ڪاهي ڪم لون آپاري

١- جڳه ۾ آوس هئا لمڪ ڪاوس هئا -

ڪهون له هري ٿم ڏيا يا وڏ

٢- ماس گرپ ۾ لنڪمس الٽي - هر سهن هول ملايو

٣- پاهر لڪسمڻ لام وساريا - مايا پيرم ملايو

٤- پاڇ لمس ڪي دپهه ديکڪي - اپنا آپ گنوايا

٥- ڪهي نمتون ڪمسي ڪار ڪمائي -

جم ڪي هاٿ پڪايا

(سر ڪنسو پچن ٤)

ڏل - پسي پهال جڳه سارو - وهايا لوڪ لاراموون

لڪي مائت سنگي پيلي - ڏٺا ڪاڪي لظارا مون

١- جاوي راجا جاوي پرجا - جاوي ڏوٺي جاوي [illegible]

پهائي پهل ۽ پاجا - هليا ويا پران پيارا مون

٢- جاوي جهنگم جتي جوڳي - جاوي لپسي گرهي [illegible]

لما جي وسن ۾ دوڳي - ڏٺا لرڪي دڪاوا مون

٣- آڪر هي سپ هاط هارا - جاوي سورج چند تارا

مان ڪي سمس هر پيارا - ڏٺا پکتي پنداوا مون

٤- ڪرو ڪريا ڪرو دانا - ڪر جوڙي نمتون ڪهتا

هوهه لام هر منکتا - سدو پرلو پڪارا مون

(سر ڪلسو پچن ٥)

ٽل - جڳ سڀ جا پوڄ پڳوڙس ڪان - پورا لوڪي پلائن ٿا

١- ڏسڻ ۾ لڳي ملي ماڪي - ڊڪي لمدي چڪي چاڪي

سمجهي ڏس لون پٽي ساڪي - جولا لوڪي جلائن ٿا

٢- ڪٽنب ڪل سڀ پڌو ااري -

لڳي سان لون ئه وڪه ياري

پائي لو پهاز جي چاري - ڦند ڪ والڪي ڦسائن ٿا

٣- اِجها لو الس سر آئي - ڏوم دل سان ئه ڪمڪه پاتي

ڪٽي هلندم متر ڪائي - لمن جي لاٽ لائن ٿا

٤- گروه جي دئار ٽي ڪولي -

ڪهي نمون جهلي جهولي

ويهي لن جي پڌج پولي - پرم پولا مٽائن ٿا

(سر ڪلسو پچن ٦)

ٽل - ڪري سنگه شهر مڙدن جو -

مڙد ٽيءَ لون مڙد ٽيءَ لون

پڇي سڀ پهڊ پرمن جو -

مڙد ٽيءَ لون مڙد ٽيءَ لون

١- لاڳاپا لوڪ جا لاهي - ڏسج ڪراڊ ڪي ڪاهي

پڌج سندرو سنتما ساهي - مڙد ٽيءَ لون مڙد ٽيءَ لون

٢- ڪلا جو ڪل و جهي گهالکهو - چڏي سنسار جو سالڪو

لڄائن جو لدکهي لالکهو - مڙد ٽيءَ لون مڙد ٽيءَ لون

٣- مٽائي موهه جي چاري - وسائي ووهه جي واري

ڪٽي سنسار مان ساري - مڙد ٽيءَ لون مڙد ٽيءَ لون

۴- ڪهي ٻڌون چلي چارو- سڀن سنتن ڳرن وارو
حقيقت جو هٺي لعارو- مڙد ٿيءُ ٿون مڙد ٿيءُ ٿون

(سر ڪلسو ڀڄن ۷)

ٿل- هر ڀڄن دان ڀڳتيءَ جو- ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
سڀو اُپديش مڪتيءَ جو- ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
۱- هر ڀڄن همت ڪيدي وڃا- سڀئي گڻ گيان ڀڳتيءَ جو
ڀيا ڀيسي ڀو ڀيمن کي- ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
۲- ڏين ٿا سمجهه سمتا جي- چين ٿا ڳنڍي ممتا جي
رمز جا رام رمتا جي- ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
۳- سٽائن ڌرم جون ليکون- ٻڌائن جوڳ جون جڳتيون
لون قسمن سند ڀون ڀڳتيون-
ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
۴- ڪهي ٻڌون ديا ڌاري- لڳائن رام جي لاري
هميشه گيان گڻ ڀاري- ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

(سر وهاڳڙ ڀڄن ۸)

ٿل- هي سنساري چيت اُداري- ڀاوَ ساري ڪر ڀلي
ڪري هوشياري ڪنج ساري-
عمر واري چڏ گلي
۱- سنت ڪرم صابق س ڪر ڪي-
ڌوئي دل کو ڪر صفا
ممل ماين جي مٽائي- ٻڌ ڀيڪ ۾ ڪر ڀلي
۲- شبد سان سرائي ملائي- ڀڳت ڪر ابياس جي
جڳت ٿر ٿا سڀ جلائي- ڪر مورت ۾ رهه رلي

٣- گيان سوڙهو اَر اپاري - همت نہ اڳيان جي
اڪيلو سڪهہ آلم جو ڀائي - واسنا جي ڀت ولي
٤- ڪهي ٽيڪون سمر سوهم - سم ڪري ويچار جي
پرهم ساکي ايڪ روپا - لهر ساگر ڄيون چلي.

سر وهاڳ پچن ٩

ڏل - اي ساٿا سمجهہ وارا - دل دغا ڪان ڪر پري
جو ڪري سو لهت ڏي - هن لوڪ يا جم پري
١- هيءَ دغا ڪنهن سان نہ ڪڏهن - آهہ حامي چاڻ ٽون
جو ڪري لنهن جهو جون - ٻاڙون پٽي پرزا ڪري
٢- جو پرائي ڪڏ ڪٽي ٽو - سو اوس آن ۾ ڪري
جو جلائي ٽو ٻين کي - پاهہ ۾ سوئي سڙي
٣- جو مندائي ٽو ڪري - من سان ڳجهي ڪنهن جهو جي
لمت لنهن جي سر مٿان - پاري اچي آفت ڪري
٤- ڪهي ٽيڪون جو پرائي ٽو ڪري ڪنهن منش سان
سو دکي سنسار ۾ ٿي - پاپ سان پاپي مري.

سر سورٺ پچن ١٠

ٿل - پسڻ چاهين جي پريوءَ جو - تہ ڪر وراڳ وراڳي
ڇڏي سڀ دوڙ دليا جا - مالڪ سو ماڳ وراڳي
١- صفا انتهڪرڻ پنهنجو - ڪيو ٽو پاپ سان ڪارو
منداڻيءَ جو ڇڏج مٽي - نہ دل تان داغ وراڳي
٢- ممتا ۽ موهہ چاريءَ ۾ - سڪو ٽو پاڻ کي قابو
ممتا جي چار کي ڏي ٽون - پرهہ جي آڳ وراڳي
٣- وشيہ جي واسنا ۾ ٽو - پڌايو پاڻ کي پختو

ڏٺي ڪر ڪمان جو خنجر. ڪٺي جهڙ راڳ وڄرائي
۴- ڪهي ٽيمون ووھ واري. ٻهر ٻرشاڪ لوڻ لئي لي
رهي ان حال ۾ ھردم. پلو ڪر ٻاڳ وڄرائي.

سر سورٺ پيچن ۱۱

ٽل- ڏکن جي ٻوٽتان سکڙا. سکها ايندء سکها ايندء
اجهي آرام جا ڏينهڙا. سکها ايندء سکها ايندء
۱- سمجهه لون سور ساجن جو. سچي سک جو سمهورا
ٻرلن جي ٻار جا خطڙا. سکها ايندء سکها ايندء
۲- وکي دل ۾ ڪڏھن ڪترو.
ڪسڄ ويلي معان ڪرڪمن
لعل ڏينهن جي ھٽي ٽدڙا. سکها ايندء سکها ايندء
۳- ڏکن ۾ ڏيو ڏجاڻء دل کي
ڏري لون ڏور نا ٻيڄاڻء
ھلي ٻاٽهي ٻرلن ڏکڙا. سکها ايندء سکها ايندء
۴- ڪهي ٽيمون سدا سک ۾
سهج لون سر مٿي سختمون
منا مڇمس سدا مهھڙا. سکها ايندء سکها ايندء

سر حسيني پيچن ۱۲

ٽل- موري من چوڙ ملن ايمالا
سدمس سهي لس ٻران ڪاري. سنهودي لبج ڪالا
۱- ٻران ٻياري دڀکمس چل گئي. ام ٻي چلتي ھاوا
دوء دلان ڪي رهني والا. جان سهو سنسارا
۲- جب ھي جگ ۾ جنم ليا ام. سامف ڪما لي آيا

ڏن ڪتاب کو ڀيٽ پڍايا.. الس ڪما لي جايا

٣- کھي نمون لي کر اچارا. ستگر شرلي جانو

لي کر وان سي آلر گھالا. ٻرم مڪت کو پانو

سر حسيني ڀڄن ١٣

ٿل- سادو جن آھن عجب امر.

ان جي جت ڪت آھ جگمر

١- چارون سادن چترلڪ ستا. بارود برھ بھمر

رام نام ڏن الھم سنيھ. گادي گيان گنبھر

٢- جتمل الدوبون ارمل لوکر. شڪ ٻڌ آھ وزير

شھد سواري ملابو واڻي. پتر وگھالي وير

٣- من دشمن کي جتي جگه ھ. ڪن ٻا راج سرير

ڳرپا گھر ھ سک سڀا ئي. سمھن شالت سڌير

٤- سم سنتوش جو ٻوچن ڪائن. اھڻن ٻولير من امر

ڪما ختي ٻھري ان ئي. سمرن شري وگھوير

٥- سک دک ھ سم رھن سدائي. ڪلڏھن نه لياڳن ڌير

کھي نمون سي راجن راجا. جاڻن لوڪ فقير

سر کنيات ڀڄن ١٤

ٿل- ڪري ستگر رکي شرڌا. سچو سودو وٺ گھرجي.

ڏئي ان من مس دکيا ھ. وکارن کان ھٽڻ گھرجي

١- شھد صابڻ ڪڻي سنک ھ. ٻڌي ڪپڙو ڌوئي گڏک ھ

رگي ٽنھن کي برھ رنگ ھ-

ڪٽڻ جو چت چٽڻ گھرجي

٢- لڏي لالن ٻري مٽڪي. پلي ڪڙمي مڻو سنڪي

وڃام لہ سواس ٿون پٽڪي - سمي ھن ۾ ڪنٺ گھرجي
٣- سدا شُب ڪرم جو ڦل سکہ -
آئي ڪپ ڪرم جو ڦل دکہ
سمجھي سکہ دکہ سند و ھي رخ -
سپاون کي منٺ گھرجي
٤- ڪھي ٺمئون سمجھہ ٻاوري - وڃ وٺ نام جو ساري
گمان شمشور کي ڌاري - ڪاغذ ۾ جو ڪنٺ گھرجي

سر کنياتَ پچن ١٥

ڦل - ٻورو گر ٻر ٻما ٻڳتيہ جو - ٻري ٻالو ٻماري ٺو
ٻر ۾ ٻولا ڪٻي ٻرالتھون - سپمي سدسا لواري ٺو
١- جھون وسنر ڏوہي ڏوئي -
ڪرم شب ٻاپ کي کوئي
ٻارس جمن سون ڪري لوھي -
ٽمن سنگر سمڪاري ٺـــو
٢- ماٽا جمن ٻار کي ٻاري - ٻرلکي جمن ڪمت سڌاري
جواھرنہ ٻرکہ ڏ ٻکاري - ارٿ ٽمن گر سڪاري ٺو
٣- دوا جمن درد ھٽائي - روي جمن رٺن مٽائي
گرو ٽمن گمان رٺائي - لهکو جم جو مساري ٺو
٤- ڪھي ٺمئون گرو ڪمالي - ڏئي گٺ گمان جي مالي
سچي گر جي سندر چالي - مٺل دل کي جمکاري ٺو

سر کنياتَ پچن ١٦

ڦل - ادا سدسار ساگر مان - ٺرٺ انسان کي گھرجي
سڦل چولو ھي انسالي - ڪرڻ انسان کي گھرجي

١- دلبا جو ڏور هي سارو.

سدا ڪنهن سان سنگي اساهي

ڇڏيندي يا ڇڏي ويندءِ - ڇڏڻ انسان کي گهرجي

٢- ملهو مالش جسم توکي - ملڻ لئہ خاص مالڪ جي

مٽي مقدار موهن سان - ملڻ انسان کي گهرجي

٣- آهي ٿاهن ڪلمهن ۾ - هتان هليا ويا ڪيئي

ڇڏي لڪبو موري جيئري - جيئڻ انسان کي گهرجي

٤- ڪهي ٺهڙون ڪري سنڪر - وٺي اُپديش آتم جو

جيون مڪتي ٿي جڳ ۾ - رهڻ انسان کي گهرجي

سر ڪنڀات ڀڄن ١٧

ٿل - رهي راضي، هري جنهنتي -

ڪهڙي ڳڻهن ڪاڻ لوڪن جي

چکيو جنهن ڦل المرت جو -

ڪهڙي ڳڻهن ڪاڻ ڏوکن جي

١- وماڻ ۾ چڙهي لٽ جو - ڪري ٿو سٺو ملڪن جا

هجي ڪهڙو ڏکيو رستو -

ڪهڙي ڳڻهن ڪاڻ جهوڪن جي

٢- سدا چالديءَ ۽ سولي سان - ڀريل ڀنڊار آ جنهنجو

ڀلا جنهن وٽ سڀئي مولي -

ڪهڙي ڳڻهن ڪاڻ ڦوڪن جي

٣- سڀئي دليا سڀاڻي ٿي - سدا جنهن مٺش کي جڳ ۾

آهي مشهور جو هر هنڌ -

ڪهڙي ڳڻهن ڪاڻ هرڪن جي

٤- ڪهي ٽمون لڳا ٽوڙي لسنگ اروار لڳا جهڪي
لندي ٽوڙي جڳت سارو -

ڪهڙي لنهن ڪاٽ ٽوڪن جي

سر ڪنيات ڀڄن ١٨

ٽل - هندي وديا وڌائيندي - هندن جو شان ڀارت ۾
١- هندي وديا سهڪاري لي - ڌرم لهتي ڪرم ڪرا
هندي وديا سدا ڏيئي - سڀو سو ڪهان ڀارت ۾
٢- هندي وديا ڀڙهو هردم -

ڀولهو مکه سان هندي ڀولي

هندي وديا ڀٽائي لي - سڀو ڪٽوان ڀارت ۾ ،
٣- هندن جي آد ڪان آهي - هندي ۽ سنسڪرت ودا
هندي وديا ڪندي ڀڳدا - سڀو سنتان ڀارت ۾
٤- ڪهي ٽمون ڀڙهو هندي - هندو جي ڀاڳ کي چاهه
هندي وديا ڪري سڀ جو - سدا ڪلياڻ ڀارت ۾

سر ڪنيات ڀڄن ١٩

ٽل - ڪلا ڪر ديو جي ممڪي - اچار ڀندي ڏ ڏڪ ڏ سندي
جڳت ۾ ٽون لندا ڪرجي -

ڀسار ڀندي ڏ ڏڪ ڏ سندي

١- رهي ڪرديو جي سنگه ۾ - ڀرايو ڪهان ڪڄ ڀڳتي
ڪمل اهڪار ستڪر جو - وسار ڀندي ڏ ڏڪ ڏ سندي
٢- ولي ڪرديو ڪان منتر - رهڻ لي شش سدا لن جو
اهو شنيڍ سندو االو - ڌار ڀندي ڏ ڏڪ ڏ سندي
٣- جنهنجي ڀار ڊرشٽي ۽ سان - جڳت ۾ شان ٽو ڀارا

الهيءَ گود ٻو ۾ اوگڻ - لهاويندي ته ڏکه ڏسندي

۴- کهي ٽمڻون جنهڙو تو - امڪ آهي سدا کاڏ و
وڙي ڳون وڃ اڄ ٿــــن سان -

وهاريندي ته ڏکه ڏسندي

پچن ۲۰ سر ڪنيات

ٽل - عجب تماشا لايا هولي عجب تماشا لايا -
مڻن د يکـــ د يکـــ وسمايا

۱- ڦولي کا پهه پنا پسارا - تا ڪڇ آيا جايا

۲- جو ڪڇ د يکس سو ڪڇ ناهي - سپني جڻن دوسايا

۳- ڪمالي ڏيالي کوجس هاري - نمس نمس ڪو گايا

۵- ڪهتا ٽيڻون ڪهس ته آوي - اد پس کول ڪلايا

سر ڪنيات پچن ۲۱

ٽل - لڳـــ گئي عشق عقل دي چوٽ -
مدامي عاشق سون لڙندي

۱- عشق دي آلٽي اي رانگ بازي -
عشق ۾ گهڙندي گوهر غازي

پڇي ڪفر دي ڪوٽ - گهايل عشق ۾ سي گهڙندي

۲- سولي ءَ ٻر منصور چڙهايا - بلا شاهه اون قتل ڪرايا
عاشق سي اٺ موٽ - سر دا سالڪا نا ڪرلدي

۳- ٻاه زلجمر ڪمر لوڙهايا - تالڪ ديو لون قيد ڪرايا
گهاٽي مالهي گهوٽ - شاهه ٻلاول اون اڙندي

۴- عاشق ٽمڻون وهن آجالا - مدامي دا هس هس مڻهن ڪالا
وڻي عشق دي اوٽ عاشق جاڙهي ته چڙهندي

سر آسا پچن ٢٢

ٿل - رام ملڪ ٻڌ ٻالي ري لم ٻائو جهالي من ايڪا هو وي شا.

١- ٽاپ ڪلمش ٻاپ مٽاو و-
سن ڪو سنتن ٻالي- ري لم ٻائو جهالي
٢- چارون ساڌن ڌارن ڪرڪي-
ڌ ٻان ڌ رو د ن رالي ري لم..
٣- ستگر سي مل سم سڪ ٻائو-
پهد پرم هرو پرالتي ري لم..
٤- ڪهي ٽيڻون هو سمرن ڪرلو-
لڪ ليو و لج ڌالي ري لم..

سر آسا پچن ٢٣

ٿل - مولڪي مارون ملن اٻاٽا- ڌسان ڌولڪڙا ڌاڌا.
١- سالگمڙن ڪي سڪ مان سار يان-
ٻل ٻل ٽن لڻ پهٽي پڪار،
ڌ سان لوڙ ڪنهو ڌ لماٽا
٢- ڪمن وٽن لمون لنهنجون ماڙيون-
عمر ڌ ٻان ٽن ڪي ڌ اماڙيو
مولڪي ٻڪڙا وٽن ٻواٽا
٣- ٻمڪ جا وستر مور ا ٻاٻان- لوڻي اٻاڻي ڪمن لهايان-
لڌهنجا ڪمن وٽن ڌ وڇاٽا
٤- ڪهي ٽيڻون سي ڪمن وساريان-
ڪلجي سالگن ساڻ گلڏ رايان

وڃي پهتا ڏسان نه وڻڪا

سر آسا پڇن ٢٤

ٽل - الي ڏيان هرڪيه جو ڏار ڏار اها ويل ٽڪي
١- مالش جدم وري لـا مامده.

ڇمت ساڳمنه جو وري لا جهلنده
الي ساجور ٻاڻ سـدهار ٻار ٻار اها ويل ٽڪي
٢- سالي جن کي ويلمن جاڻـي.

اوکيه ويل نه ڳمنده ساڻي
ڏن جوڻن سمت ڏار ڏار اها ويل ٽڪي
٣- جمب امب سدهم ٻڳمت ٻـلائي.

هردم ڳوسان ڳمن سبڙائـي
وڇن اهو ويهار چار چار اها ويل ٽڪي
٤- ڪهي نمڳون ڪر سدڪ ستن جو.

ٻيءَ ڳون ٻهالو نام ٻڇن جو
مالش جدم سدار ڏار اها ويل ٽڪي

سر آسا پڇن ٢٥

ٽل - جڳه ۾ ڳي آڳمن السان.

ڪم السالي ڪر ڳون ٻهارا - ڪمن ٻٽج حيوان
١- شان شرم ۽ مان مرم سان - هلبج رکي ڳون ڏيان
چوري ٻاري جوا نه ڪر ڳون - ماس نه کاءِ اجان
٢- ابرشا ٻـاڙو ڪيڻي الدر مان - ٻرلم رکبج ٻرڏان
ستکر اڳمان سر ڪر لـوون - حجمت ڇڏي ايمان
٣- رسـا سان سچ ٻولج ٻهارو - ٻواڪ نه سران سمان

ڪئا ڪمرن سڄي ڪئي سان - درمس هر اڳمان

۴- اکين سان ڏس سڀ ٻرڻن کي - غور سچ ڀلي گمان
هٿ سان ڪر ۽ ان سوا سڀ جي -
ڏي ڏن مان ڪيهه دان

۵- ڪهي ٽمڻون ڏر ڏيان گرن جو -
سمر شري ڀڳوان
من کي ماري شانتي ڏاري ٻڍو ڪر ڪلمان

سر آسا پيڇن ۲۶

ڏل - ٻاري وس ڪر ٻٽو حال -
حال مونڪ سان حالو د ملنده داتا آئي ديال

۱- حال پٽڪي کي حال سان روکي -
من جي سداوج چار
گر شبد ٻر سوس ملائي - جنم مرڻ ڪٽ جال

۲- حال ٻگاڙي حال سداري - حال ڪري خوشحال
حال هي ٻوڙي حال هي تاري -
حال ڪٽي ٻو ڪال

۳- حال آ مڪتي حال آ ٻنڌن -
حال هي آهه جنجال
حال هي جوڙي حال وڇوڙي -
حال هي ڪري نهال

۴- ڪهي ٽمڻون ٻڪ حال ٻوٿو - ٽمن لالن جو لال
حال خودي جو ڪئي ٽون دل مان -
ٻالمن ٻوڪ اڪال

سر آسا پچن ٢٧

ڏل - مَن جاڳـــ، جاڳـــ، جاڳـــ، ذرا۔

المبرت ويلي نام جپي اي كولبج پدهجو پاڳـــ، ذرا

١- المبرت ويلي رهي لرالو- ٻي ٻار پتم ٻار ٻام ٻالو
نام جپڻ ۾ آهي متوالو- ترشنا جو كر تياڳـــ، ذرا

٢- المبرت ويلي ڇوڙ اُپاڌي-
سهج سروپ ۾ لاءِ سماڌي
آتم جو سكـــ، ٻاءِ اناڌي- گرپد ۾ كر راڳـــ، ذرا

٣- المبرت ويلا مهل عجائب-
سواس سواس ۾ سمرج صاحب
ٻوري گر كي كر لـــون واحب-
ساچو ماڳ سهاڳـــ، ذرا

٤- كهي تمهون ڏس اكڙ ٻون كولي-
الڊر ويٺو كمر ٿو ٻولي
لال الهيءَ كي لهه ٽون ڳولي-
جڳـــ، كان كر ويراڳـــ ذرا

سر آسا پچن ٢٨

ڏل - گر كا شبد كماا- گرمك گر كا شبد كماا

١- شبد گرو كا ارمل مولي- كو گرمك هنسا كاوي
جو گر كو سمس لواڻي- لبج تن من كا اپماا

٢- شبد گرو كا اسڊن سمري- ابج من كو لرمل كوهي
ٻن المرت رس كو ٻاهي- دک آوا گون مٽاا

٣- شبد گرو كا جو ويچاري- سو جوواسي ٻا جاوي

سڀ سنسا ٻوڙ متاوي. ٻن ٻاوي ٻڌ ٻرباٽا

٣- ڪهي نمڙون سڀ ٻنڌن لــوڙي.

لعـ گر ڪا شبد اچار،

سڀ ڦرٽا مون جا ٽارو. ڪر آئم گهور اسٽاٽا

سر آسا ٻچن ٢٩

ٽل- ڪهڙي رکي تو شڪتي مايا ۾ آهي ٻاريو.

جنڪا سچن جمون کي ٻل ۾ ٻلائي ٻاريو

١- ٽوڙي هجي ڪو عاقل. عالم هجي يا عامل

لٽهنجي نہ جلد جاهل. مايا ٻٽائي ٻاريو

٢- ٻوگي هجي سناسي ڀيشي هجي اداسي.

لٽهنکي نہ موهہ ڦاسي مايا لڳائي ٻاريو

٣- ساڌ و هجي آچاري پنڊت هجي ويچاري.

لٽهنجي نہ کن ۾ خواري مايا ڪرائي ٻاريو

٤- مشهور هجي ملڪ ۾ خاوند هجي خلق ۾.

انهن کي نہ هڪ پلڪ ۾ مايا منجهائي ٻاريو

٥- ڪهي ٽيمون ٻچا سنگي شرلي ٻما تو جنگي.

مولڪي نہ هڙا ڏينگي وڌ تون ٻچائي ٻاريو

سر آسا ٻچن ٣٠

ٽل-. سڀ ۾ سمايل آهي. هڪ جوت چيتن واري

خالي جگهہ ٻي ناهي. آهي جوت چيتن واري

١- هيءَ جا عجب اجالي. ٽون تو ڏسون چنسالي

لالڻ سندي سا لالي. آهہ جوت چيتن واري

٢- هيءَ جا منوهر مورت. سڀ الڪن ۾ آهہ ٻورت

سڀ آسا لاهوتي لال جهوليلڻ

٣- آوس جاوس لوڪ سڀئي - جن جيئه هو امر سڀئي

ڪولهي ڪن ٻه خيال جهوليلڻ

٤- ڪهي ٽيڪون ڪر جوڙ ارداسا ۔

سڀ ڪي وسرن ساسون ساسا

سدا جي رکپال جهوليلڻ

سر ٽوڙي ڀڄن ٤٧

ٽل - پرڀو ٻن رگهوپت ڀڳوان ۔

جن جن پرڀو ڪيئو ٽن پايو - تاته ڪرون وکهان

١- رام چندر کي چرنن ۾ گهه - پرڀو سهت لڇمان

ٽلسي ڪو هر درشن ڏيا - مکت جٽائو مان

٢- ڀڳت ڀڀيشڻ پرڀو ڪيا هر - تاته ڏيا سنمان

سگريو انگد آد اپاري - تاري ٻن هنومان

٣- ڀڳت سڏامي پرڀو ڪيا هر - ڪنچن ڪيا مڪان

ڪرشن ڪو گوپن وس ڪيا - ساگر ولدر گهر ڪان

٤- ڪهي ٽيڪون هر پرڀو سي ملتا - لهه ملتا وڌ آن

پرڀو ڪري ار ڪئي ٽرڳئي - راو رانڪ سلطان

سر ٽوڙي ڀڄن ٤٨

ٽل - جڳت ۾ ڏن ڏن سڀ جن جان

مايا ممتا موهه لاڳي - پرڀو رکن پرڏان

١- گنگا جمنا سرسوتي ۾ - ڪوڙو جن اشنان

ٻرهمچاري ۾ ره ڪر هر دم - پڙهن ويد پران

٢- ماس پتا گر سنبت جو جي سدا ڪرن سنمان

مان وڏي ڪي ٻاڻي جڳ ۾ - رهن سدا ٻرمان
٣- ٽن مين ڏن سو ديش ڏرم ٽان - ڪمڙو جن ڦربان
من الدرن ڪي جهتي اس دن - سمرن سري ڀڳوان
٤- ڪهي ٽمڻون لس رهن ڪمل جڻن - ٻاڻي آتم گيان
برهمانند ۾ مڪهن همڻهه - رهن جي ٻڏ مان

سر ٽوڙي ڀڄن ٤٩

ٽل - ستگر ٻاري ٻريم ذري
ڪهڙي ڪريان مهما لڌهنجي آهي سرس سري
١- ٽاپ ڪلمش ڪروڏ جي اگني -
ٻمڻدي ٻمڻي ٽسري
سمتا شانتي ٻاڻي من ۾ - درمت دور هري
٢- دل جي دور مٽي هڪ ڪن ۾ - ٻڳتيء ساڻ ڀري
آشا ترشنا جسب جي چنتا - ممتا ويڻي مري
٣- چڙهي خماري ٻي خود واري - هرڏي ٻاء هري
چمتن جولي جس ۾ جهلڪي - اود يا رڻن ٽري
٤- مرم لڌهنجو سمت ٻڇاڻي - ٻي جن ڏير ڏري
ٻرالن ڪان آهي ٻاري ٽن ڪي - ٻل ٻل جن سمري
٥- ڪهي ٽمڻون جو گر ستگ ٻوي - ٻوجل وجي ٽري
جنم مرڻ جي مهان چڪر ۾ - مور نه اچي وري

سر ڀيروي ڀڄن ٥٠

ٽل - موري دل ديوالي درشن گر ٻاسي
ٻنا ديگ ديوڪ ٻتنگ جيون اداسي
١- ڪامي ڪر جڻن وام ڪنڪال ڪو دام -

ميٺا ٻول ڪنهن کي نام نهين ٿو ٻيهه ڪاصي

٢- سماري ٻون سڀ ڪر ڪري آس در در.
جيون ڀنورا ڦولن تي ڪئو ڀيڙي ٻاسي

٣- جهڙي ٻاهه من ٺاري شستر سور ڏاوي
دوا دوکهه ٻياري چندن اهڙ لواسي

٤- چڪوي ٿيءِ کو ٻاوي سڀئي سوالس ڏاوي.
مڪتا هنس کاوي جوڳي جن اڀاسي

٥- جهڙي ڳهن کي مور ٿئي چند چڪور
لڳسي گر کي لور نمڻون اد ٻر آسي

سر ڀيروي پڇن ١٥

ٽل- ڪري ديا گر ڏيو دلداري
ڏيو دلداري مان وڃان ٻلهاري

١- شڀ ڪرم جا ساڌن سيکاريو
ڪشٽ وگهن سڀ ٻاپ نواريو
وسري ڏ وساريان تنهنجي مورت مواري

٢- سرت شبد سان ڀيران رڌايو
ڦرٽا من جا سيوڪي مٽايو
ٿوم اداري آهيو ٿو اپڪاري

٣- ٿريما ڀڳت جو ٻيالو پلايو
وڇڙيل وڙلي سروپ سان لايو
ٿر هم ويچاري آهيو اهڙ اوتاري

٤- ڪهي نمڻون ڪر جوڙ ٻڪاري
اوڙ لاڳو آيو شرڻ تهاري

گهڻا ڪڪاري ڪٽي ڪشٽ جهه جاري

سر ڀيروي ڀڄن ٥٢

ٽُڪ- جوڳي جيءَ ۾ جادو هڻي ويا
مرليون وڄائي مٺڙيون ڪمال ڪٽي ويا

١- جوڳين ڏاوان ڪني سري ٿي
لونءِ لونءِ تن کي ياد ڪري ٿي
سڪ جي سولي ڏئي ته ڪٽي ويا

٢- جوڳيا لءِ مان ٿي نه جوڳياڻي
بنا ادس تن جي الهم باڻي
وڃڻ لئي جا سون ته وٽي ويا

٣- جوڳي ويڙا جيءَ جياري - ٽرام جو ڀالو ويا ته ڀاري
ليکهن جا لالا- تن سان ڀٽي ويا

٤- ڪهي ٽيڪون سي جڙ ويا لائي
وطن لئي جو ڏسنڌس ڪاهي
محبت واري ڏئي ته مٺي ويا

سر ڀيروي ڀڄن ٥٣

ٽُڪ- هري ڪي ڀڄن بن مالش جنم پايا تو ڪيا هوا
ٽوٽو ڪي ٽريت بن جڳ ۾- ڪشٽ پايا تو ڪيا هوا

١- هري ڪي نام جپني هٽ- ملي اڇهڪو مٿش دلهي
بهت رس ٽوڳي ڪو ٽوڳي- پالي ڪاٽا تو ڪيا هوا

٢- الڪ ول چل ڪپٽ ڪرڪي
بهت جوڙي د لها لمڪي
د پيا ابه دان هاٿون سي- جڙي مايا تو ڪيا هوا

۳- گروسي گيان آتم ڪا- ڪري سيوا ڀي پايا
ٻوڌ ڪي گيان ٻن جگھ ۾- پتر جايا تو ڪايا هويا
۴- ڪهي نمکون ٻچن ڪي ٻن
چڪر ورتي پڻي واجـــا
جگت ۾ سمس لهوي ٻر- چتر چايا تو ڪما هويا

(سر پيروي ٻچن ۵۴)

ٽل- فقيري هٺ ڪٺن ڪرلي- ڪنڊي ڪي ڏار ٻو چلنا
ٻڪالي شيڪ ماڪن ڪي- ٻوڌ ڪي آگ ۾ جلنا
۱- ڀي هٺ ڪام ڪاٽو ڪا- ڪرينگا سورما ڪولي
لڙينگا پانچ ويراون سي مست او مان ڪو ملنا
۲- سرڳ ڪي ڀوڳ جي ساري- تنون ڪي آس ڪو تجنا
لهور ويراڳ ڪو ڌاري- ڪرت من ڪي هري ڪلنا
۳- جگت سي تور ڪي ناتا- ٻالي ٻريت ٻر ٻو سي
ڌري گرديو ۾ ارلي- شبد ۾ سرت ڪو ولنا
۴- ڪهي نيمون سچن ميري- فقيري ڪو اگر چاهو
قدم آگي اٹاڪر ڪي- ٻچي لهه پانو ڪو ولنا

(سر پيروي ٻچن ۵۵)

ٽل- اڪنڊ آتما کي لهن چولہ گولي
لڪو لگي اندر ۾ سو اٹ هواڏي اولي
۱- سچو جگت ٻدا جنهن مان لگي
سدا سچ ٻي روشن لنهن سان لگي
جدا هو ڪنڌ هن ڪٺن ڪنهن ڪان لگي
رهي منجهه چولي ٻڌي ۽ تو ٻولي

٢- جڏهن جو لـ رنگ آ اکو روپ آ
الدرين کان اگو چر عجب روپ
امر سو اناادي برهم روپ آ
لهيج لال اهڙو مقر ساڻ ٿولي

٣- مايا جو مٺاهون پٽل لڪهن ٻهو
ڪڙي ڪوٽ ڪايا جي ڦـابو ڪي
ملي ساڻ ڇايا جي ڇايا ٿيو
پري ڪر لون پڙدا دري دل جي کولي

٤- سڀي ستگرن کان وئي گمان ٽون
اکنڊ آتما جـو ڏوج ڏيان ٽون
چڏي ديهه ڪوشن جو ابمان ٽون
کهي نيٽون سمجهي پلي پڳ ڏ پولي

(سر ڀيروي ڀڄن ٥٦)

ڏل- گرو ٽار ٻهڙو گرو ٽار ٻهڙو
دنيا جي لهر مان گرو ٽار ٻهڙو

١- عمر مان اجائي وڃائي گرو
ڪمر نا سڀي ڪا ڪمائي گرو
وٺم هاڻ لنهنجي شرڻائي گـرو
لوڪ جي لهر مان گرو ٽار ٻهڙو

٢- جنم مون سڀي ه ڪرم نا ڪئو
گناهن ڪرڻ کان شرم نا آئو
گرو سنسنسـ جو من مرم نا ٿئو
گرب جـي گهر مان گرو ٽار ٻهڙو

٣- لماڻن سنڌو ماٺ ٽواهي گرو
اٽاڻن سنڌو ٽاٺ ٽواهي گرو
اٽاڻن سنڌو ٽاٺ ٽواهي گرو
ٻوٽن ھن ٻاھر مان گرو ٽار ٻوڙو

٤- ڪهي ٽموڻ سنگر نہ موليڪي ڇڏيو
سدا سنگ ٻيھنجي گرو مون ڪڏيو
اچي من مندر ۾ ڪو ديرو اڏيو
ڪلوھ جي ٻاھر مان گرو ٽار ٻوڙو

(سر ڀيروي ڀڄن ٥٧)

ٽل- ٻالو ٻالو گرو ڏي ٻالو
ٻري ٻريم وارو گرو ڏي ٻالو

١- جڳمس ۾ گهٽا مون ٻالا ڏٺا
ڪلاٻي شراٻي سڀن ڪان سٺا
ٻر نہ ٻريم جهڙا ٻيا ڪي مٺا
ٻيٽ ساٺ جنهنجي الد ر لڳي آجالو

٢- گوٻيچند ٻيٽي امري چڏي
ولمرام ٻنهنجي وزيري چڏي
ٻره ۾ ٻلا شاھ ٻري چڏي
لهو ٻريم ٻالي جو آهي لوالو

٣- جهنگل ۽ جهل جي چرن ۾ رهان
رکي ورس ٻاري دکن کي لهان
گرو ڪمت ڪڏا مان ٻيا ٻي سهان
مکر ٻريم ٻالو ٻري ڏي رسالو

٤- ڪهي ٿمون گولو ٿي ٻاٽي ٻرٻان
سدا ٿيڻهي در جي مان سوا ڪر
ڪٽي سوس ڏڙ ٿان س ٻهٽا ڏرٻان
ٻالو ٻمٽاري ڪور مون سڪ

(سر پيروي پچن ٥٨)

ٽل- ٻرميشور جي ٻرٻم ٻدا ٻي جوتي نالمداري آ
١- مورکہ مايا کي لون جاڻج - دم ٻل جي دلداري آ
ٻاغ بغيچا مندر ماڙ ٻون - جوتي دولت ساري آ
٢- سندر ناري جا لو ٻياري - جنهن سان عمر گذاري
ساٿ نہ هلندء در کان ٻاهر - مطلب جي هيءَ ناري
٣- ڪٽنب ڪبيلو ڪم نا ايندو - جاٿ موهہ جي جاري
مٽي ٻچاٽان گهڙي نہ رکندء
جوتي لسن جي ياري
٤- ماس هڏن جو ٻتلو جنهن ۾
ٻرٻت رکي لسو ٻاري
چڙهي چکما ٿي جلندي جڏهن
ڪاڏي هنس اڏاري
٥- ڪهي ٿمون جا ٻرٻتي جڳہ ۾
هت هت جي نہ حواري
ٻرٻت سڀي ٻرٻوء سان ٻائج
جنهن ۾ جڳ جڳ ڪاري

(سر ٻيري پچن ٥٩)

ٽل - ٻرٻر سندن ساٿ لائي - ٻاء سڪ سٽ سڪ جو

پريم سان ٻار ٻار ڌيائي - ماڻ سک ھر راڳ جو
١- ايشور ٻي آد سرشٽي - پريم سان پيدا ڪئي
پريم سان پرهلاد کي - درشن ڏنو نرسنگھ جو
٢- پريم سان شري رام کاڌا - ٻير ڀيلڻ جا مٺا
پريم سان پاپي تري ٿو - پاپ مٽي انگ جو
٣- پريم سان ماتا جسودا - شام سندر کي ڀڄو
پريم آ انمول ھيرو - آھ جل جڳن گنگ جو
٤- ڪهي ٽيڪون پريم سان ھو - سوک سڀ ٽن ملي
پريم وارو ٿو سٺي لڌ - شهد چکڻ چنگ جو

سر ڀيروي پد ٦٠

ٽل - ڇو لڪائي پاپ پيارا - تو ڪرين سنسار کان
سي لڪل ھرگز نہ رھندا - پاپ چاڙھ ھار کان
١- جي لڪي ٿو پاپ ماڻھن کان ڪندي ڳجهہ ڳوھہ ۾
سي لڪائي ڪين سگهندي.
ڪڍھن سڀ ڪرتار کان
٢- چندر سورج پون پاڻي - اگني ڀون ء آڪاس جي
سي ڏسن ٿا ڏوھہ لڪيا - جي ڪرين گنهگار کان
٣- چتر گپتا پڻ لکي ٿو - ڳجهي من جي پاپ کي
شاھدي دل پڻ ڏئي ٿي سدا سچ وچار کان
٤- ڪهي ٽيڪون پاپ سان دک - لڪي جوڙي ٿي ملي
نام جپ شڀ ڪرم ڪر ٽج پاپ جي وهنوار کان

سر ڀيروي پد ٦١

ٽل - اگر چاھين ٿيان گرمکھ - مصيبتن کان نہ مڙھن موڙ ج

سکڻ جي سامهون ڪي اماڳي. ڏکڻ جي ڏاهه ڪي ڏ،

١- جڏهن ڊرڙي ڪٽي ڪوڙو

وري سڪيءَ سان سڀي ان

فقط گل سان لڳائڻ لاءِ. جهڙا سان جيءَ ڪي جوڙ

٢- ڪٽي ڪٽيو ٺٽيءَ ڪي جڏهن

جڪيءَ چاڙهي وڃهي مهه

فقط سرمور ٻڌائڻ لاءِ. سکڻ جي آس ڪي ڇوڙج

٣- جڏهن سوار سواري ڪي. ڪٽي ڪاڙهي ڪناريءَ

فقط گهٽي ٻڌائڻ لاءِ. ڪلهن تان ڪڍ ڪي ڪوڙج

٤- ڪهي ٺهڻون ٺهڻ لٽڪيا. سهج گر ڊيو ڪامل جي

ڏکڻ جي ڏاج ۾ خوش ٿي.

ڏکڻ تان سک سهڻي گهوڙ

سر ٻروي ٻچن ٦٢

ڳل - ڏاڍي سنگر جي سڪ آهي.

دل دوشن لاءِ واڄها

١- ڪمند سنگر مڌهڙو آهي. ڪوارو آڻ سٽائي

سر ڏيندس ٺهڪي لاهي

٢- ڀل بادل ميهن وسائي. سڀ ڪوڙا خوب ٻڌائي

ا. ا. ويندس گر ڏي ڪاهي

٣- ڀل سورج ٽوهه ٽهائي. ڀل جهور لا واءُ لڳائي

ا. ا. ويندس ٻهر وڏائي

٤- ڀل ٻوڙ سمر جو ٻهڪ ٻاري. ڀڻي جهنگل گهور الڌاري

ا. ا. ويندس واٽ ٻهائي

٥- ٻال ساڳو ڏي ٻهو ڇولهون - ٿيءِ مالڪو ٻولن ٻولهون

ڏ. ٻ. ويندس ٻاڻ آواڻي

٦- ٻال لوڪ سچو مون دوڪي -

ٻــل طعنن سان ٻهو ٺوڪي

ڏ. ٻ. ويندس سرڱي ساهي

٧- ڪهي ٺٽون گو ڪي ٻاٻان - اهو ڏيهن سپاڳو ٻاٻان

خوش ٿيندس درشن پائي

سر ڀئيروي ٻچن ٦٣

ڏل - ڪو ٻوٻم سان ٻهارا ٻڳوان جو ٻچن ٽون

١- ڪهو ماتت گرڀ ۾ جو - آهي ٻول هوئيءِ سان ٽو

ڪر ياد سو سدائين - ٻاڙج ٻنهنجو وچن ٽون

٢- جنهن لاءِ منش چولو - مالڪ ڏنو امولو

ڪر سوئي سڦل ٻنهنجو - هورو جنم دٽن ٽون

٣- سواسن ڪي ڪر سڄايو - کوهڃ نه ٽون اجايو

جڳديش جي جپڻ جو - ڪر جهد سان جتن سان

٤- ڪر جوڙ ٺٽون ٻولي - لهه لال امل ڳولي

گردبو جي دِيا سان - پائج ٻنهنجو وطن ٽون

سر ڀئيروي ٻچن ٦٤

ڏل - لوچي لوچي لهه ٽون لوچي لوچي لهه ٽون لال

لنهنجو ٻر ٻو آهي ٽو ۾ - کولي ڏس ٽون ڪمال

١- لال لنهنجي اندر ۾ ٻاهر ڇو ڳولين

جهنگ جهر ويران ٻيٽ ۾ موڙهه ڇو ڦولين

جهاڳي پائي ٻس اندر ۾ دِيا ااحت دِيال

٢- مرگهه جي جيئن ناڀ ۾ آ ڪستوري ٻاري
ٻاهر ڍونڍي ٿو اگياني سمجهه نا ڌاري
تيئن ٻاهر ڳول نا توُن رام جو رکپال

٣- لال آلم لهڻ چاهين ود گروءَ جي شام
ڪهي نٿئون توُن ٻڌن ٻاهه سچو آرام
پوءِ هم آنند ۾ سمائجه توڙي جم جو جال

سر ڀيروي ڀڄن ٦٥

ڏل- سنگر جي وٺي سرن ڪو سواس سڄايو
ناهن ۾ ٿهي ڪين ڪو وقت اجايو

١- گرديو سچي ڪان وٺ اپديش نام جو
جپ جاپ جگياسو ٿي توُن صبح شام جو
گر شبد سندي ٿار سدا تن ۾ وڄايو

٢- گرديو سندي شو ڪري اندر اجاريو
گر گيان سندي جوت سان اگيان ٽوار
سڀ سنسا وهم ساڙي ٻند ڀرم ڀڄايو

٣- گرديو ٻنا منش ڪڏهن سک نه لهي ٿو
ڪهه نٿئون سدا ٻار ٿي جگ ۾ نه رهي
هن لوڪ ۽ پرلوڪ ۾ تنهن ٻاڙ لڄايو

سر ڀيروي ڀڄن ٦٦

ڏل- وڃڻي ٿي وڃڻي ٿي وڃڻي ٿي هلي
حياتي هنئن مان وڃڻي ٿي هلي

١- هيءَ ساڳ سالن سي ڪاڙي ويا
اڃا ٿو نه دل آ دلبا ڪان ٻلي

٢- ڪلا ڪال ڪمڙي وڏا ولوڙ جي
ڪا ڪال لوڪي سڄڻ نا ٻلي

٣- ٻري ڪٽنب لوڪان لاڙي ٻهو لاڙي
اڄان لو لہ لنڊي چڙي آ گلي

٤- ڪهي ٽمڙون گرو جي وٽي اوٽ لون
ڪالي ڪري وٽ لاڄن سان ٻلي

(سر پيروي پچن ٦٧)

ٿل- سهلو سهلو سهلو ڪجاڻ
ٻڙ ٻو الٽ ويلو سهلو ڪجاڻ

١- ڏ ڪا ڏ يڻهن ڏڪن جا اڄن جي ڪٽي
ڏڪن ٻ لہ ڏالر ڏهيلو ڪجاڻ

٢- ڪوشن ٻ گڏاريان ڪالي سڄي
لہ ڳاري ڳٽڻن ٻ ڳهلو ڪجاڻ

٣- هري ڏيان لنهنجو همشهہ رهي
وڇوڙي سندو لون لہ ويلو ڪجاڻ

٤- ڪهي ٽمڙون منهنجو عرض هي سٽي
اڇي الٽ ويلي لون ملو ڪجاڻ

(سر پيروي پچن ٦٨)

ٿل- درويشن جي چال نرالي جاڻن سي درويش

١- ڪڏهن گهمن ٽا ڪفني ٻائي ڪڏهن شاهاڻي ويس
ڪڏهن اوجل ڪپڙا ٻهرن ڪڏهن لال لمس

٢- ڪڏهن سر تي چتو جهلائن
ڪڏهن ٻهولي ٻاس

ڪڏهن منڊائان سر کي سمجهي ڪڏهن وڌائن ڪيس
٣- ڪڏهن وڃن ٿا اندر گفا ۾
ڪڏهن گهمن پرديس
ڪڏهن مايا ۾ موج وٺن ٿا
ڪڏهن ڪرن اپديش
٤- ڪهي ٽيئون سي حال پنهنجي ۾
رهندي مست هميش
لوڪ لڄائون سڀئي لاهي-
پاڻ ۾ ڪيئون پرويش

ڀڄن ٦٩ سر ڀيروي

ٽل- دل ۾ لڳي ديدار هريءَ جو عمن اندر جا ڪول
١- هردم تو سان هري رهي تو ٻاهر نا تون ڦول
سڀي سماڌيءَ دم پنهنجي کي جنهنجو مول امول
٢- سرو وياپڪ سرو سنڌهي ساکي روپ اڪول
تنهنجو تو سان صاحب آهي جهنگ جهل نا ڀول
٣- جنهن ڪارڻ تو ڏوائي ڏورين سو آ تنهنجي ڪول
پنهنجي پاڻ ۾ جهاتي پائي پول تهن سان پول
٤- ڪهي ٽيئون ڪر ڪرپا سان تون تن پنهنجي ۾ تول
اتر آتم درشن پائي آنند مائڻ انڊول

ڀڄن ٧٠ سر ڀيروي

ٽل- آهه جنهن ڪل ۾ ٿيو پيدا ڀڳت ڀڳوان جو
سو سدا آباد آ ڪل سڀاڳو سنتان جو
١- جو ڪري ڀڳوان جي ڀڳتي سدا ڀرپور تو
ديس ڪل جي سو مٿان جهنڊو جهلائي شان جو
٢- امر ٿيالو ٿيو ٻام سان- ٿيڻو جنهن گرديو جو

ٻاڻ ڀڳتيءَ سان ٻري- هرد و سو هر انسان جو

٣- ٿي وسي جنهن ۾ سچي جوتي سدا جڳديش جي
تنهن لال جي ڌ للاٽ ۾- چمڪو رهي ايمان جو

٤- ڪهي ٽيئون گمان گهٽ وارو ليڪن ۾ لال ڪو
تنهن مٿان سيڪو ڪري قربان ٻڌجي جان جو

ڀڄن ٧١ سر ڀيروي

ٽل- آهي آهي من هرهنڊ ۾ هڪ آتم جو ديدار

١- باغ باغيچا وڻ ٽڻ ٻوٽا- ڦڙ لامار ٻن ڏار
رليڪ رنگن جا گل ڦل تان ۾- آتم جو هيڪار

٢- ماکي مصري شڪر مٺائي- کٽ رس ٻوجن چار
طرحين طرحين جا رس ڪس تان ۾-
آتم جو رس سار

٣- ٽيئون ٻجليون سج چنڊ تارا- ديپڪ اگن اپار
ٻالس ٻالس جون جوتيون تان ۾- آتم جو چمڪار

٤- ڪهي ٽيئون ڪرتا جي قدرت- آهي اپر اپار
قسم قسم جا ڪوتڪ تان ۾- آتم جو اسرار

سر ضلع ڀڄن ٧٢

ٽل- گرمک، منمک، دو هئا جڳ ۾
لکيا تاڪي اماري هئا
گرمک گر کي آ گيا مالي-
من مک، من مت ڏاري هئا

١- گرمک ڪا من لسرمل رهتا-
ٻل ٻل رام ٻڪاري هئا

من مکي ڪلهن لڳا رهيا. ڪوڙي ٻين اڄاري ٿو
۲- گرمکي، گرسنگي، هر ڪن ڳاوي.
لوڪ پر لوڪ سداري ٿو
من مکي، من ۾ ماڻا ڇڏوي.
دوارو لوڪ بگاڙي ٿو
۳- گرمکي، مکا جڳي، ٻڌن سي.
برهمانند مجهاري ٿو
من مکي، پاڙا جڳي، ٻڌن ٿو.
وشمانند گذاري ٿو
۴- ڪهڙا ٿئون من مکي، ڏوڻو.
گرمکي، پار الاري ٿو
من مکي، تج گرمکي، ڪا سنگي، ڪر.
ايسي ويد اُچاري ٿو

سر ضلع پڇن ۷۳

ٽُل- منهنجي دل جو هردم خيال رهي.
گرديو ٽوهان جي چرڻن ۾
۱- پلي دلها جي لا ياري رهي.
اکي ٽن جي ڪجهه دلداري رهي
پر منهنجي لالهداري رهي.
گرديو ٽوهان جي چرڻن ۾
۲- اکي لوکن جي پرواهه رهي.
اکي ڪل ڪتب جي چاهه رهي
پر پودن پرپت اٿاهه رهي.

گرد يو ڏوهان جي جوڙن ۾

٣- لڪي مما مان وڏائي رهي.

لڪي آس اندر ۾ اجائي رهي

ھر سر ۾ مهنجي سمائي رهي.

گرد يو ڏوهان جي جوڙن ۾

٤- ڪهي ٽمڪون آن ۾ ٽار رهي.

ٻال ٻال ۾ مهنجي پچار رهي

لڳو من مهنجو هر وار رهي.

گرد يو ڏوهان جي جوڙن ۾

سر ضلع پچن ٧٤

ڏل - سنتن جو آهي سنگ سچو ڪر اون سدائي

جو تاري تو پائي

١- ستسنگ مڃهان لمچ اوچ منش ٿري ويا.

جنم جنم سندا پاپ ان جا ٽري ويا

دک درد ۾ سب سنگ سدا ٿي تو سهائي

٢- شب ڪرم ۾ سب ڌرم ۾ ستسنگ لڳائي.

اگيان سندي لنب مان تو ڪرت جڳائي

مڪس کان سب سنگ جي آ وڏي وڏائي

٣- ستسنگ مڃهان گيان ڌيان مڪس ملي ٿي.

ھر ڄام ھر ڄس لم سندي جڳس ملي ٿي

سب سنگ جي مهما شري ڀڳوان سڻائي

٤- گنگا جمنا امرت ستسنگ ۾ وسن ٿا.

ستسنگ مڃهان پاپ وڳهن ٻاهر لسن ٿا

سب سنگ سدا دل ۾ ڪري صاف صفائي

۵- اسمد آد ڳڪون مان ٿل جوئي ملي او-
ستسنگ ڏي هڪ ڀير سان ٿل سوئي ملي ا
ڪهه ٽهڙون رڌي سڌي ستسنگ ۾ سمائي

سر سارنگ پچن ۴۳

ٿل- ساون مند ٻهار وسجه هر ويلي-
وس هر ويلي وس هر ويلي

۱- جهو جدس سب ڀکي ڀڪارن-
سڀون سمند جون لس آمون لهارن
تاڙا ڪن ڏسي لدوار وسجه هر ويلي

۲- گائيون مينهون گاهه گهرن آهون-
ڪت ڏولاڻو ڏکهون ڀون آهون
ڀت ڏڪر جي ڀاڙ وسجه هر ويلي

۳- ڀرلوي ڀهممعا رهن ڀاسي-
آڙيون المهر لڳه آهن اداسي
ڀل ڀل ڪن ڀڪار وسجه هر ويلي

۴- ڪهي ٽهڙون ڪر جوڙ ارداسا-
ڀودن ڪر لون سب جي آسا
ڪر سدا جهڪار وسجه هر ويلي

سر سارنگ پچن ۷۶

ٿل- آئي من جاڳه جاڳه- ڪولهه لون ڀاڳه ڀاڳه
رام ڪي سنيهار لون

۱- چوراسي لکه جوڻن ۾ لو لبڌ ۾ وقت گذار ڀو

مالش ڇو لو ماڻي موڙڪ ڦر ٺاٺ ڪهه نه ويچار ٻو
سواسن ڪي ڪوهه ڪوهه - ڪما ڪري هوهه هوهه -

جنم ٺا ڀڳاڙ لون

٢- اوڏيا لنڊ مان گومڪ جاڳي - رهن هودي ڪان خالي
سواس سواس ۾ سمري صاحب مالڪ موج لوالي
رهي ٽن ماس ماس - ڪارج ڪري راس راس -

ٻوم لواڙ لون

٣- اوڏيا لنڊ مان جڪي جاڳيا آهن سي وڏ ڀاڳي
پرمسور ڪي سمڪي ڀاڻ رهي جڳت ڪان ٽياڳي
لون ٻي ڪر سار سار - الڪي اها وار وار -

جنم ڪي سڌار لون

٤- ڪهه نموون جي جاڳط چاهين - شرن گروه جي وچ لون
شرڌا ۽ وسواس رکي من - آگيا ٽن جي ميڄ لون
جپي گو نام نام - پاٺ سڪهه ڌام ڌام - وچن ڪي ويچار لون

سر سارنگ پچن ٧٧

ٺل - ٻو ينهي آلي ڏور ڏور امنهن ٺيائهه لوڙ ٻولر ٺيء اڪالڪو

١- لوڪ لاڳاپا سڀئي سر ٽان لاهولي ڇڏ لاهي
سڪتهون سور سهي سڀ سر ٺي هل لون اڳتي ڪاهي
جڳهه ڪان منهن موڙ موڙ - هر سي جيء جوڙ جوڙ -

ماڻي ڪلا ڪهالڪهو

٢- حال ٻولر جو پڇهه لون ٽن ڪان جن آ امنهن ليڪايو
رنڊي رنڊي راس گڌارن موان ۾ منهن ماپو
لون ٻي ڪنڊ ڪور ڪرر - سڪر ٺان ڪهور ڪهور -

ڇڏي جهنگ سالڪ

٣- من گهوڙي کي لغام سنڀال ڇهڪ شهد ڇڪائي
محبت جي ميدان ۾ هل تون وڙهڪ ساٿ ورائي
ڏاڍي ڀڄي ڏور ڏور - ڏيري ڏيري ٽور ٽور.
سفر لڳي سٽالڪ

٤- ڪهي ٽمون جي عاشق آهن دم لي قدم وڌائيج
ٻل ٻل ٻاڻ ۾ جهالي ٻائي سر لي شهد ملائيج
چمن چمڪ چور چور - سواسن سان سور سور -
لکهي ٻڌ لالکهه

سر سارنگ ڀڄن ٧٨

ٽل - ستگر شاهه شاهه ٻي ٻر واهه واهه ڪهن وسار جانء
١- دين دکي مان دو لڌهڄي جو آهيان سدائين گولو
دين دٻالو داتا منهنجو مٽجه ٻرمن ٻولو
هيڻن همراهه راهه ٻي واهن واهه نظر سان نهار جانء
٢- گوبند مون ۾ گڻ نا ڪوئي آهيان اصل اياڻو
سرو وياپڪ ساکي سمرٿ تون هي ستگر سياڻو
ٻڌهجي ڏي ٻاهه ناهه منهنجي سڻ آهه آهه تار
منجهان تار جانء

٣- ڪهي ٽمون مان جهڙو ٿهڙو ٻالڪ آهيان تنهنجو
مهر ٻريوئي مالڪ آهن ماس ٻنا تون منهنجو
اهي دکه لاهه لاهه وساء جڳ ٻاهه ٻاهه
تار ڏ ٻهي تار جانء

سر بسنت ڀڄن ٧٩

ڏل - وت وس ۾ هٿ ولگ صاحب ڪا.

اسدس وس ولگ واري وي

١- سو ڪي لو ڪي ٻڌو اٻارا. ان ان ڏولي ٻاغ ڏولارا

ڏول وهي ڏلواڙي ري

٢- وس اسدس ڪا د ڀڪ اٽارا.

ٻدورا ٻدوري ڪرس گدهارا

سگيند لي سڪ ڪاري ري

٣- اسدس وس ڪو سب جن گاوس

سر لر مدجن ڪي من ٻاوس

مجهڪو لاڳس ٻهاري ري

٤- وس اسدس ڪي هٿ س رسالي

ڪهي ٽمڙون ٻڌي سدس سڪالي

ٻل ٻل جاوان ٻلهاري ري

(سر بسنت پڇن ٨٠)

ڏل - ستگر صاحب سدس ملا يا. جاڳيا ڀاڳ همارا جي

١- لس اوتاري ٻر اپڪاري.

ڪرم ڀرم ڪي ڪاٽس جاري

ڀهام گمان لهارا جي

٢- دويس ٻدا سي هوس ود ٻڌي

پرگهٽ نام سٽاون سدي

مٽاون دان الڌارا جي

٣- جو گهر وڇڙيا سو گهر پايا. هر سدٽن ڪو سهس لوايا

ٻوجل ٻار اپارا جي

٤- ڪهي ٻڪون ان ٻورب ڦليا.

ملي مهلي ۾ سڄي سنڌ.

ٻرسي المعروف ڏاڙا جي

سر ٺلنگ پچن ٨١

ڏل- عمر ڏسان مان شال اباڻا ويندس وطن وري
ياد ٻون ڏولڙا ڏاڏاڻا سالڪن رهيءَ نه سري

١- ادا لو هيءَ لماڻي چو وڇوڙي وڳر ڪان آندي.
سنهارياڻ لي سنگهارن ڪي رڪمٽ چو ٻند ۽ ٻالدي
ظلم زوري نه ڪر ظالم منت ميچ ٻون ڪٿي منهنجي.
ڪيڏي ڪوٽن مان چڏ مولڪي مران مارن رهيءَ مالدي
سالڪي ساريان ڪمن وساريان گهاريان همت نه گهڙي

٢- عمر ريشم سندا ڪنهنجا ڪڏهن ڪپڙا نه پائيندس.
اباڻي لال جا لوئي اڪي ڪنهنکي لڄائيندس
ڪڙيون ڪٽ مال ۽ ڪنگڻ وڻن ڪنهنجا نه مون زاور.
ٻون بن مهل ۽ ماڙيون پکن سان ٻو ٻس پائيندس
واريءَ لي وهي ڪندس وچاڻا لکي جيءَ ۽ جڙي

٣- اندر ۽ آش آ مولڪي پدوهارن پٽ وسائيندس-
باباڻن جي مان پکون جا چملا لنيڙا لپائيندس
ٻڙ ٻاڻي ٻمعار پندس اچايل الهن کي آءٌ-
ملي جهڏن سان جهڪر کلي ڪند ڪمر ڪائيندس
ٻرون چولڌ يندس ٻالد ٻهنجو ۽ ڪپڙن لام لڙي

٤- ڪهي ٻڪون ڪڏهن ملندا ڪنهو لس لوڪ لهاريان لي
ملن مارن سوا هڙي غمن ۽ سان گداريان لي

پون گا پاڻ جي ڳل ڳل مولو مدهوش لڳي ٿن سان.
ناهي آرام اڄ مولکي اکين مان آب هاريان ٿي
ڏوڏن ڏل ۾ ڏولها ڏکايا پاڻ پرهه جي پري

(سر ڏيهگر ڀڄن ۸۲)

ٿل- من پنهنجي کي مار- من مارڻ ٿن مڪني ناهي

۱- من هاڻيء جان مست ٿري ٿو
پوڳن جي ڪڏ ۾ ڪري ٿو
پوڳن ڪان من وار- ڳمان ڪيڏي ٿن شڪتي ناهي

۲- سوان برابر من هيء آهي
پ-وڳ-ن ۾ لب پڪا ڪاڻي
ٿو سدا من جي تار- ٿن ويراڳ ٻي جڳتي ناهي

۳- سرپ برابر من آهي ڪارو.
پوڳه زهر سان پوڻ سارو
من جي زهر لوار- گر منتر ٿن سمتي ناهي

۴- مرڪٽ سم من چنچل آهي.
پ-دن برچ ٿي پاڻ لڳائي
من جو ناچ نوار- الٽر مک ٿن اکتي ناهي

۵- ڪهي ٽهڪون من ماري جوڻي
پودن پد کي پاڻي سوڻي
وپد چون گا چار اهڙي ٻي ڪا پڳتي ناهي

سر ڏيهگر ڀڄن ۸۳

ٿل- ڌرم سڌائن سار- ڌرم پنهنجي ڪان مڌهن نا موڙج

۱- ڌرم سڌائن آهه ايهو جو-

الهه ٻڌايل هي ڪٿهن لرم

ڌرم سدا سک ڪار-

ڌرم ٻڌائي سان جيءَ کي جوڙ

۲- ڌرم سڀان وڏ جڳ جاڳو-

ٻيا ڌرم ٻن ڏار ٻچار

ڪٿهنجو ٿــيءَ رکوار-

ڌرم سچي کي نا ٽون ٽوڙ

۳- ڌرم سڀان آهه آلادي-

ڀارت ديش الهيءَ جي گادي

ڪٿهن سان ڪر ٽون پيار-

ڌرم مٿان ٽن من ڌن گهور

۴- ڪٿي ٽيڪون سر سٽيون سهه لون-

ڌرم ٻڌائي ۾ استت رهه لون

هر دم ٿي هوشيار- غافل ٿي نا ڌرم کي ڇوڙ

سر ٽلنگ ٻيڙن ۸۴

ٽل- گرو آسس ڪر موڻتي ورڻان ڪٽ ڪيس ڳائيندو

سدا جيهان مٺو اللو- ورڻان ٻن کي جڳائيندو

۱- سدا اسڪام ٿي من ۾-

ڪمان ٻـو چار مان سچ

ٻڌم وار و ٻهالو ٿي- ورڻان ٻن کي ٻهار ٻندو

۲- سڀي و ٻراڳ کي ڌاري-

رهان ڌارڪ ٿــي دنيا کان

ڇٽي سنسار ٻڌان کان- ورڻان ٻن کي ڇڏائيندو

۳- سڀي وشواس ٻڪيءَ سان-

ٻسان ٻڌائي ڪر ٻاره کي

ملي جڳديش سان جڳ ۾.

وٽان ٻين کي ملائيندو

۴- ڪهي نيڻون ڏسي سوهن.

ڪهان لڳ ڏيو جو دوش

لکي سو دوس آلم کي. وٽان ٻين کي لکائيندو

سر ڏلنگ پچن ۸۵

ڏل - ستگر ٻڌهجي دوشن سان دل لڳي

دوشن سان سڀ پاپ مٽن ٿا دوسسن جي لڳي

۱- ستگر کي در اچن سوالي. موڙ نه موٽن سڀئي خالي

ڪارج سڀ جو سري

۲- ستگر کي در ٿهل ڪمائن. چار پدارٿ سڀئي پائن

عالي پدار پوري

۳- ستگر ٻڌهجو نام جپون جي.

اڪ اگن ۾ ڪون لهن سي. جم ٻي ڪجهه نه ڪري

۴- ڪهي نيڻون سڀ ستگر سوامي

هٺن جو ان آهن هامي. شون پاوي سو لوي

سر ڏلنگ پچن ۸٦

ڏل - سڀو سنتن جو سنس سنگ آهي

۱- سنتن ۾ انس الهپورس ودسي.

گرمک چالوڪ اي اي هوشي. الله جو ا امنگ آهي

۲- سنتن جو آهه اول اڊولو.

اول ادي سڀ سڀاو سرولو

وهن لئي جو اهنگ آهي

٣- سنتن جي رج جو سر لائي.
لمرت جو ڦل سوني ٿيو
پاڻ جو اس پنگ آهي

٤- کهي نمون جي سک، ڪري چاهيو.
سنتن سان مل هو ڪن
وام سندو جمع ولگ آهي

سر ڦلڪر پڇن ٨٧

ڦل- سر لمون منهنجو سنگ، سنتن سان لڳي
لمنهن لڳون مون ڪهڪي لالو.
سچ چند ڪان هو ائي

الک الک جو آد لکيل آ.
من سنتن سان منهنجو ملول آ. لوڪ پلي پيو وڳي

٢- سنت بخشيو آ ڏن جوئي
ڪاڏي ٿرچي ڪٽي نه سوني. لکي نه ڪوئي لکي

٣- من الدوبن جو ويک هٽائي
سنتن سار ڏلو سمجهائي. جهل مل جولي جڳي

٤- سنگ سنتن جو ڪمن چڙهندس
گهرو ڏيهان ڏ يهن ڪڏ پند س
پولدس ٽن جي پڳي

٥- ڪهي نمون مان ڪولي ٽن جي
مول مٽائي جن آ من جي. ٽوان ٽن جي لڳي

سر ڦلڪر پڇن ٨٨

ڦل- جهڙا جڳ جيو ڪرم لو ڪري
پرڳي لنهنهي ڦل ڪي سوني. روئي پاون رڙي

١- هي جڳ ڪرمن ڪيتي ٻائي
جهڙا ٻوکي لڻندو ساڻي- ٽاري ڪين ٽري
٢- ڪرمن سان هر وارد رچائي
جهو ڪرم جي ڦل کي ٻائي- ڦر ڦر جنمي مري
٣- سرشٽ ڪرم آهي سکدائي-
ليچه ڪرم آهي دکدائي - ڏس تون ڏيان ڌري
٤- ٽيئون ڪرم ٻلي سب ڪنهن جو
شب ڪرمن سان همه ڪر ٻنهنجو
ڪرمن سان تو تري

سر تلنگ پچن ٨٩

ڦل- ڪر ساڌ سنگت جي شيوا
جنتان ملندءِ مڪتا ميوا
١- ساڌ سنگت جي شيو ڪندي تون
لوڪ ٻنهي سرهو رهندي تون
جم ٻو جا دکه نا سهندي تون ٻائين سکه اکيوا
٢- سنگه سنتن جو آ سکدائي- ويد ٻوالن ساکه سڻائي
گوبند ٻنهنجي مکه سان ڳائي- نارد ڪر لکيوا
٣- ڌ نا سنڌ نا سڌنا سڌ ريا- ٻالميڪ روداس اڌاريا
ليچه ليچه سب ٻار الريا- ٻوجهه سر لو ديوا
٤- ڪهي ٽيئون جي مڪتي چاهين
سنتن جو سنگه ڪر نه سدائين
ٻوڻ ٻد کي ٻل ۾ ٻائين- ملندءِ الکه ايوا

سر تلنگ پچن ۹۰

ٽل – جڳ بازيگر جي بازي. رهه رلجي نه تنهن ۾ راضي
۱– بـــازيءَ ۾ چت ڪين ڦسائج.
بازيگر سـان پريت لڳائج
جڳ ڇڏي جڳديش مڃائج. ڪر انگهي ڀڄ تون آزي
۲– بازيگر ڀڳوان ڀلائي. بازيءَ سان جو خيال ملائي
جنم امولڪ سو نه رلائي. سهي جنم مرڻ جي تازي
۳– بازيگر هڪ باغ بنائي. تنهن ۾ وڻ وڻ پاڻ ڇپائي
جي تون لهين تنهن کي دل لائي
ڪري سيڪو توهه نيازي
۴– ڪهي تيئون سو سالڪ آهــــي –
بـــازيءَ ۾ بازيگر پائي
سيڪو تنهنجي ڪيرت ڳائي.
ڪيڏي ڪنهنجي سو نه موتاجي

سر تلنگ پچن ۹۱

ٽل – ڇڏ من ڀهنجي کي ماري.
لڳي ستگر جي تون لاري
۱– بالد ر جڏن من چنچل آهي –
تنهنجو روڪڻ مشڪل آهي
گر پوري ڪان انڪل پائي –
ڪر ووڪ سان وس پياري
۲– من گهوڙي جان پوپل آهي –
ڏيان وکي چڙهه تنهن تي ڻاهي

شبد لڳام سان وٺجي ورائي-
چِل چيٽن جي ڏون چاري

٣- ٻوس جيان من هردم ٻوڙي
دکي ڪيا جنهن جيو ڪروڙي
گر منتر جو لڳو ڪوڙي- انهنتي لاهي چاڙهي

٤- ڪهي ٽيڪون من ماري جوئي-
جڳ ساري کي جيتي سوئي
من ماري ٻن ٽري نه ڪوئي- لنڊ ويڌ ٻران ٻڪاري

سر ڪوهياري ڀڄن ٩٢

ٽل- موهن ميري گهر ۾ آئي ٻنسي ٻڄائي راس رچائي

١- سڀ سکين ۾ صوڀيا ڌاري-
اوگيا ڀيان گئي الڌاري
مل ڪر منگل گائي راس رچائي

٢- سهسين ساز ٻڄن سر منڊل-
اليڪ اکيان گيان کي منڊل
انهد ناد ٻڄائي راس رچائي

٣- سر گٽ ۾ جو ٻر گٽ ٻرکيا-
روپ ۾ روپ اوروپ سو ٻوکيا
ٻرکي آپ لکائي راس رچائي

٤- ڪر جوڙي ڪر ڪهنا ٽيڪون-
اندر اوتم ٻاهر سوهم
ساکي هو سک پائي راس رچائي

سر ڪوهياري ڀڄن ٩٣

گل - آد اصل کان سنت سڄڻ کي ٻرا ٻرا ٻرکيا آيا
جهڳڙا لايا

١- نانڪ ديو نمانو وچارو. گليءَ گليءَ ۾ هر گن ڳايو
ٻکن بند ڪرايا جهڳڙا لايا

٢- ڪاشيءَ وچ ڪبير جلاها. پاکنڊ ٽوڙي پنٿ چلايا
پير زنجيري پايا جهڳڙا لايا

٣- ٻون ٻلاشاهه ٻوهه ٻجائي. گل وچ جاما چهر چمڪائي
قاضين قتل ڪرايا جهڳڙا لايا

۴- عمل حق منصور الايو. حقيقت جو هوڪو لايو
سوليءَ سمس چڙهايا جهڳڙا لايا

٥- کهي نمون هر ڪرپا ڌاري
لبج پيڳتن کي ٻنهج سواري
نالا پڌر ڪرايا جهڳڙا لايا

(سر ڪوهياري ڀڄن ٩۴)

گل - سگهر ڪري ڪوئي ساڏو سورا
جگر سي وهي لهارا پريتم پيارا

١- کود مستيءَ ۾ مست قوي لس
ڪمان ڪرس ڪڙڪاوا پريتم پيارا

٢- آلب سمت سهاري سر ٻار
اوران ڪرس آڌارا پريتم پيارا

٣- جمون کي لسعارن ڪارن
ڌر آئي اوتارا پريتم پيارا

۴- ڪهي ٽيئون جا سرو ديس ۾

ٻو ٻم ڪرت ٻر چارا ٻر ٻهم ٻهارا

سر گوڙهاري ڀڄن ۹۵

ٽل - اٿسي رهس رهي جو گرهستي - ٻاوي سو ڪلهاا

۱- ماس ٿات گر سنتن سهوا - گرهي لهه اپماا

۲- چل ڪر اٺي جو گهر آوي - ٿاڪر دي سعاا

۳- سب جيون ڪو سک هي ديوي - ڪسڪو ٿالهه دکاا

۴- اپني الم ڪمائي ڪرڪي - ديس سپاٿ داا

۵- ڪهي ٽيئون لهه ڏرم س ٻالي - گرهي سو ٻواا

سر پيلو ڀڄن ۹۶

ٽل - دل ملاٿو ٻاري دين ديال سي

دين ديال سي گوبند گوپال سي

۱- سنگ نه ڪرنا ڪپ ٻوڄ ڪرال سي

ٻريت لڳاٿو گر سنت موال سي

۲- جهتي جدائي ڪرو جگ جنجال سي

لهڻن ليلاو ولس ٻري ٻوت ٻال سي

۳- جيت ڪرو جن من ٻهتال سي

سهج سماٿو لهه سروپ وشال سي

۴- ڪهتا ٽيئون ٽوڙو لهڪا جم ڪال سي

ورتي لڳاٿو ام ٻوهم اڪال سي

سر پيلو ڀڄن ۹۷

ٽل - امرابور سي ٻوگي آئي جگ جگ جيور اپار يا

ا۔ ڪنهنا شم سنتوش ويچاري ـ

ڀو ساڳر سي ڀو اڌاري
ڀريمون ڪدا ڀڪارا لٻ ڌار لهڻا اوتارا
٢۔ ديا سنڌ جس ڌڀرج ڌاري ـ

ڀساهو ڀيتر ڀڳين ڀنڊاري
گيان امر قل سارا لٽ ڪرلي سنڌ اهارا
٣۔ ٻن ڀومي جن باغ لڳايا ـ چارون ساڌن چمن بنايا
پشپ گڻن گلداوا ايڍيش هوتا هيڪارا
٤۔ اشٽ ڪنول ڀو آسڻ ڪيتا ـ

امر ديس ڪو ديکہ سو ليتا
پايا دو ديدارا ٽن ديکيا اگم اپارا
٥۔ ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ڀڪاري
پاڳہ جڳي گهر آئي هماري
لهڪا جم ٽوارا لٻ هويا جڳ جڳ ڪارا

سر ڀيلو ڀڄن ٩٨

ٽل ـ سنڌ سي سنڌ سي سنڌ سي سنڌ سي
١۔ جنڪي درشن سان دک ٽارين گا
منهي ڀولڻ سان من ٽارين
سدا مگل دل کہ جهگارون گا
٢۔ جنڪي ڌرم جي راهہ ڌ ڀکاربن گا
شڀ ڪرمن سان کہ سهگارون گا
مول ڀاهن جي کہ ٽوارين گا

٣- جنهڪي نام جي نه ڄاڻ آ
سڀ سنسا ڀرم مٽائن آ
من رام جي ونک ۾ رچائن آ
٤- جنهڪي من جون واڳون موڙين آ
جهو ٻار ٻوهم سان جوڙين آ
کهي ٽهڻون ٻندن سڀ ٽوڙين آ

سر ڀيلو ڀڄن ٩٩

ٿل- ست سنگ کي ست سنگ کي
مهما اپار اپار ڀاري ست سنگ کي
١- جان جلن سنتن کا هڙ واسا
ڪان ڪان نارد همرا واسا- هرلي کها پڪار
٢- اشومڌ کا هڙ ڦل جوئي
سات سنگ ڦل ملتا سوئي- اک اک پڪ کي ڏيو
٣- لپ سي جان ٻڙا ست سنگا
ٻرگهٽ رشيون ڪا ٻر سنگا- شيش ڪها آچار
٤- کهي ٽهڻون جگ سات ن جهڻي
سات سنگ سم ناهن لهئي- ڪوئي ويد اچار

سر ڀيلو ڀڄن ١٠٠

ٿل- ڪٿا سنو ڪٿا سنو ڪٿا سنو هروار-
ڀاري ڀڳوت کي
١- هر کي ڪٿا سدا هتڪاري
هر ڀڳتون کو لاڳت ڀاري- سڪتي شرڌا ڌار
٢- هر کي ڪٿا سکهه ورڌ ڀاڳي

ٻوڏ ٻهه اي جيون مس جاڳي- سمهي وشه وڪار

٣- هر ڪي ڪٿا پاپ ٻڌي جاوي
دوکه دود سڀ تاپ اواري- ٻوجل تاري پار

٤- هر ڪي ڪٿا سدا سکدائي -
سرو ڪرو ار پريم لڳائي- ڪٿا اڌارڻ هار

٥- ڪهي ٽيڪون هر ڪٿا سڻجي-
من اسڪا من ۾ ڪيجي- ڪٿا مڪس ڪا دوار

سر ٻيلو ٻچن ١٠١

ٽُڪ- جيس ڪرو جيس ڪرو من جيتي جڳ جيس
من سي جيس ڪرو

١- من کي پهڻي ٻالچ وڪارا-
ٻالڪو مار ڪرو جگڪارا- مارو من کي ميس

٤- من کي ماتا ممتا مارو-
من کي پاپ گرڀ کو گارو- ڪما راکو چيس

٣- من کي اار ترشنا لڳاڳو
ٻوڳ وشه لي ٻهه ڪو ٻاڳو- جڳ سي هوءِ اليس

٤- من کا ڦرنا ملن مٽائو-
گر ڪا سنسڪر مڌهه وتائو- گائو گوبند گيس

٥- ڪهي ٽيڪون من کو دي ڪهاڻا
ٻاڳو ٻوڏن ٻڌ لڳو ٻاڻا- ٻهي سماڻن ليس

سر ٻيلو ٻچن ١٠٢

ٽُڪ- جڳ جڳ سيتارام بولو-
جڳ جڳ واڻي شام بولو

١- ايڪ کهي ج ٻڙا رگهنندن-
دوجا کهي ٻڙا سري ڪرشن
دولون ڪا هو جهڳڙا اس دن-
من سي ڪاٽو ڊولو

٢- رام ڪرشن دوئي ايڪ روپا-
لڇمي جالو ٻوهر سروپا
دولو ڪي هٿ اوپ الوپا-
لسن ڪا نام امولو

٣- رام ڪرشن دوئي اوتارا-
ڀڳت جنون ڪا هٿ رکوارا
دشمن مار ڪيئا جهنڪارا-
ٻج گيا جگ ۾ ڊولو

٤- رام جپي سري ڪرشن مراري-
آدري لچ اوچ ڪر تاري
نام آڌون ٻرگهت جگ چاري-
ڀڳت مال ڪو ڪولو

٥- رام ڪرشن ڪي چرن ٿڙ ٻجي-
رام ڪرشن ڪي ڀڳت ڪر ٻجي
رام ڪرشن ڪا ڌيان ڌر ٻجي-
من ڪو ڪهي نه ڏولو

٦- ڪهي ٽمٽون چاهو ڪلهالا-
رام ڪرشن ۾ ٻهد اسو آنا
سنڪر سي لم لي ڪر گيانا-

ستقل کرو ار چولہ

سر پيلو پچن ۱۰۳

ٹل- ديس چوڙ ار ديس ۾ آئي - ساچا وٹج کماا

۱- اوٹ مسافر جاڳو جلدي- لمدد لہ کر لادااا

۲- جڳس ڳڙي بازار الي ھٿہ- سمس سنگ کلا دکاا

۳- سمس جدان سي ا—رلي کرکي -
ار ام وٹج لي جاا

۴- کهي ٹمھرن ستگر پرشادي- سمجهي سات پراا

سر پيلو پچن ۱۰۴

ٹل- سمس نام ساکـــي سرو آڌار-
جپھي لر ناري ھر

۱- سمس نام ساکي مھٹو منتر-
سمس نام ساکي ا—وم ار
سمس نام ساکي سب کا سار

۲- سمس نام ساکي کاج سنواري-
سمس نام ساکي دوکـــہ اوار
پو ساکر سي تاري پار

۳- سمس نام ساکي جو جن بولي-
اپدا پاڳـــہ سوئي لو کولي
پاوي مول پداروٹ چار

۴- سمس نام ساکي سرو وپاي-
کهي ٹمھرن جب ار گٿي پاي
کلھکـــہ ھ سر ھٿہ آڌار

سر پيلو ڀڄن ١٠٥

ٿل - سمجهه نام ساڪي سار ٻرهم سان جيڻو جيڻو
آهي سڀئي جو آڌار ٻرهم سان جيڻو جيڻو
١- سمجهه نالو جڏهن آهي - ڪڏهن ناس انت جو ناهي
اهو ويدن جو آچار ٻرهم سان جيڻو جيڻو
٢- جو ساڪي سڀ گهٽ ٻولي -
رهي قائم ڪڏهن نه ڏولي
سو جاڻي جاڻڻ هار ٻرهم سان جيڻو جيڻو
٣- جو سمجهه نام ساڪي جپيندو -
ڪهه ٽيڪون ٻنڌن ڪپيندو
سڀ سکن سندو نه ڀنڊار- ٻرهم سان جيڻو جيڻو

سر پيلو ڀڄن ١٠٦

ٿل - شهوا سان من لاءِ - چار پدارٿ پاءِ
١- سمجهه گون جي شهوا ڪر تون -
شهوا سان مل من جي هر تون - هردو صاف بڻاءِ
٢- دين غريب انائن جي تون -
مسڪين موڳاڻن جي تون - سک سان شهو ڪماءِ
٣- دو ٻههي جو اڄي لراڻي -
صاحب جي صورت سا جاڻي - تنهنکي سک ٻهچاءِ
٤- شهوا ۾ سک آهه سمايل -
ڪهه ٽيڪون شر ڏا سان ڏي ٿل - تون شهوا ڪمن پلاءِ

سر پيلو ڀڄن ١٠٧

ٿل - ڏي تون پندا ڏي - ڪچ لانه هريه جي ڏي

... وانگر مال هرالا. باغ باغيچا محل مڪانا

ويندي لمحي ڇڏي

٢- دل ڏکن کي جهڪي ڏيندي.

سوني ساڄ ڪٽي لون ويندي

سڪ سان ڏي ۽ سڏي

٣- ڏلو ڪنهنجو ڪمن کي ويندو.

اوکيءَ ويلي ساٿي لهندو. گوبند ساڄ ڳڏي

٤- دان بيا ڏن آهه اجايو. ڪهي ٿيعون ڪر سٺل سڀ

دان سپاڙ ڏي

سر پيلو بچن ١٠٨

ٿل- ستگر لنهنجيءَ گود پر. ويهي ڏينهن گذاريان

هردم لوسان مان ملي. لتل دلڙي ٺاريان

١- سک ۽ لنهنجيءَ گود پر. ولڪت ڪان وڏيڪ آ

گوبند اهڙي گود مان. ڪڏهن ڪين وساريان

٢- ستگر سائين تو بنا. صورت ٻي جي نا ڏسان

هرهنڌ مورت تو سندي. لمٽن ساڄ نهاريان

٣- هتڙا جوڙي تو اڳيان. اوريان پنهنجو حال مان

دل دبالو تو سواءِ. ڪنهنجي در پڪاريان

٤- الصورت جهڙو آ ملو. لالو لنهنجو هي گرو

ڪهنا ٿيعون سو جي. پنهنجو جيءَ جهاريان

سر پيلو بچن ١٠٩

ٿل جڏي پکي هلو ٻردس ڇڏي هي ديس

او پو پتمر پيارو. لڏي پهڙو لوو پڪارر

١- جڏهن ڀورو ڀالو ڀڪيءَ ڪيو

تڏهن ڀوري جو ان مان رهيو

هر ڪو ٿي اُن ڪان ڪرڻ لڳو ٿو ڪنارو

٢- هي ڀورو ڀڪيءَ جو مندر آ

هي سدا الهيءَ سان سندر آ

هي ٻنا ڀڪيءَ جي آهي سگهو سارو

٣- هي چاڻ ڀڪي ٻوڏ ٻهي آ

هي ڪڏهن جو ڪنهن سمجهي آ

هي اڪثر ويندو ٻيڙي جڏهن ٻارو

٤- ڪهي ٿيندو ڀڪي ابناسي آ

هي امرار ڀور جو واسي آ

جڏهن سمر ڪري سڀلائي ٿيو ته ٻارو

سر ٻيلو ڀڄن ١١٠

قل- ٻر ٻوءَ ڪيو هي ٻندا سڀ ٻاڻ مان ٻسارو

ٻاٽهي ٻٽيو ٻدارڪ- ٿيو ٻاڻ ڏسڻ وارو

١- ٻاٽهي ٻون مں ٻاٽي- اڳتي آڪاس ٿيڙو

هر رنگ روپ اي ٿو- ٻرڪي عجب نظارو

٢- مڪڙيءَ جون ٻٽائي- سڀ ٿار ٻهجي ٿن مان

منجهه ٻاڻ ڪي ڦسائي- ٿي لڌ ڪري لمارو

٣- ڪٿي ٻرش آهه ٿاري- ڪٿي عقلمند ٿاري

ڪٿ ٻوگهه ٻاڻ ٻوڳي- ڪٿ ٿو ڪري ڪنارو

٤- ڪهي ٿيندو ٻاڻ ٻرٻو- ٿرڪڻ سگهڻ ٿيو آ

سمجهي سچو ته سالڪ- اهڙو عجب اشارو

سر ڀيلو ڀڄن ١١١

ڏل - هڪ ايش اا ڏ ڀاپو الساان آهو ڪ ڇا آهو
آرام د ل ۾ آهو ڏاوان آهو ڪ ڇا آ

١- سڀ انهس ڀنهس ڪلهو - سڪ ساج واج ملهو
هو ڀار ڀر ڀر ۾ جهلهو - سلطان آهو ڪ ڇا آهو

٢- ڪن من جو زور ڀاڻي - دشمن سڀ ڍ ڀاڻي
ڀڄهڪو ۾ من مداڻي - ڀلوان آهو ڪ ڇا آهو

٣- ڀسڪ ڀڙهي ڀڙهاڻي - هڪوڙا ڪري سٽاڻي
ڪر ديو اا ڏ ڀاڻي - ڪٽوان آهو ڪ ڇا آهو

٤- ڪهي ڏمڻون ڪي اهار و - جڳ ڪان ڪري ڪنارو
ڀو ڀو ڪري ۾ ڀاڙو - ڪو ڀان آهو ڪ ڇا آهو

سر ڀيلو ڀڄن ١١٢

ڏل - جنس سنس وهن سڄهارا - سي سدا وسن چوڀارا

١- سنس جڳس جي سوڀها آهن
سو شمت ڪٽن جي سڳنڌ ي لائسن
ڪيان ڪر س ڪهڪارا

٢- سنس سداڪن اوجل آهن - سرو جڻون جي مڪل مڪان
هر هنڌ ڪن اجهارا

٣- ڪهي ڏمڻون لس لام جهاڪن - سڀ ڪي سوڏ ي واهلڳان
لب جڻون دهن لهارا

سر ڀيلو ڀڄن ١١٣

ڏل - مالڪ سنڌ ي مها سان ڏ ڪــــ ڏ ورو سي ڪمن اا
د الار جي د ڀا سان دڪــــ د ور سي ڪمن اا

۱- آڏو اڇن جي آڪي ٻرندس ڀاڙ ڀاري -
ريٽيءَ مثال روڙا چڪ چور سي ٿين ٿا

۲- ٻرندڙ اڇي جي اڳئي انسان جي ٻه آڏو
چندن سمان سيتل ٿري ڪرڙ سي ٿين ٿا

۳- زهري ملن ٻدارت وڪر جا ٻريا ٻيالا
امرت سمان رس ۾ ٻرٻور سي ٿين ٿا

۳- ڪهي نئين اگر حاسد آڻين ڪشت آڏو
ڪرتار جي ڪرپا سان ڪافور سي ٿين ٿا

سر لوڙائو ٻچن ۱۱۴

ٿل- جن لاءِ مهنجو جيءُ ٿو جلي -
سي سالڪي وڙا لڏي

۱- جن لئي ڏئيون مون ڏاڙهيون -
تن لاءِ رتان سارڀون راڙهيون
سي جوڳي ٻائي ويا جهاڙيون -
گولڊر ويا مٽيءَ کي گڏي

۲- جن لاءِ دل دانهون ڪري -
اڄ سي ٿيا ٻونءِ ڪان ٻري
تن جي ملڻ لئه ٿي مري -
ايندا ڪڏهن مٽيءَ جي لڏي

۳- جن لاءِ گهمس ساري لڪا -
در در ٻٽي ڪاڏم ڏڪا
ٻر ڪهن ملها سي ٻرٻي ٻڪا -
مڙهون مڪاال ويا چڏي

۴- جن جي ڏاڻ مٿهن ۾ مٺيا۔
لن جا اکر پڙهيو پڙهه
سي نمڙون ڏنا سڀ کان سهٽا۔
آسڪ اکن ۾ وٺا اڏي

سر لوڙائو پڄن ١١٥

ٿل- هري روز هر دم لو سڀ کي وسائي۔
چيتن جڙ جيون کي سدا سو لهائي

١- هڄن جئو جل ۾- لوڙي جهنگ جمل ۾
الهن کي آليٽي- چوٽو لو چڳائي

٢- پلي پاپ ڪهڙا ۾ پاپي ڪري ڪو۔
ڏيڪ قوت لنهنکي ڪڌهن نا پلائي

٣- ڪمڙيءِ کي لو ڪڍ ڏي۔
هاليءَ ڪـــي لو مڪ ڏي
ڏيٽي روز رازق- لنهن کي لڳائي

۴- گاهن گاس ڏي لو- شيمهن ماس ڏي لو
جهڙو قوت جنهنجو- لهڙو لنهن پچائي

٥- ڪهي انمڙون ارپاو- پالڪ هار سڀ جو
چلڏي همت چيتا هري وت ڏياڻي

سر لوڙائو پڄن ١١٦

ٿل- دلبا آهه دورلکي دکن جو ڪزالو۔
سکي هن دلبا ۽ ڻه اهو رڪ راڻو

١- ڪهن ڪرڙ ڪمالا دلبا ڪئي ڪرڪ ۾-
لهڻي ۾ چيتا حرچ ۽ رڪڪ ۾

ڪري ٿي وڃڻ ۾ مڇهائي مستالو

٢- وڃي ويو وڌائي پيتا ۽ پٽڻ ڪي -

ڪري ڏار ڏر ڪان مانت ۽ مٽن ڪي

دلاسي سان دل ڪي ڪري ٿي ديوالو

٣- ولائي وٺائي ٿي ڏوڙي ڏلڏن ۾-

قسائي فريب فڪر ۽ ڦندن ۾

پلائي پارم ۾- ڪري ڪو پيالو

٤- ڪهي ٿيڻون دليا سيٽن ڪي دڪائي -

اچي سو پلا ڪان هري جو ڏپائي

ايهو وچن گيتا ۽ ويدن وڪالو

سر اوڙائو پچن ١١٧

ٽل - شو وهم شو وهم اچاري

پسج پاڻ پنهنجو ڪرن جي سهاري

١- نه تون ديهه الدريون پڌي من پرالا

نه تون ڪرم ڪرتا- نه پڳتا وڳيالا -

نه تون ديهه ڪارن- نه تون ڪرش ساري

٢- نه تون وشو لڇس نه تون پراڪهه الپڪهه -

نه تون وراٽ سوڳو نه تون ايش سروڪهه

سهم شڌ چيتن تون اسنگ اروڪاري

٤- اجر امر تون الدمس تون اادي -

اکنڊ ايڪ رس تون لوڪن لو آڀاڌي

سهج لاه سماڌي سو سروپ ڌاري

٤- ڪهي ٿيڻون سياڻج- اصل روپ پنهنجو

ٻليءِ پڻ نہ ٻولي - ٻڙ نم روپ لکڻجو
رکي ٻاو ٻودن - ٻرم چنڊ لواري

سر لوڙائو پچن ١١٨

ٽل - رهي رام جنهن کي راضي ادا.
سو نہ ڪٿي ڇڪيس مان ٻازي ادا

١- ٻال کهري ڪرڪان شهر ڪري.
مڪان ٻرٻس ٻاري سهر ڪري
ٻر وار ولکو لڪهڻجو ڪهر ڪري.
جنهن کي نام ڪري تہ لوازي ادا

٢- جنهن کي رام سچو ٿو چالو ڪري.
تنهن کي واڻ لڻي نا ناڻ ڪري
لڪي شستر انهن کي گهاءِ ڪري.
جنهن جي در تہ الک جي آزي ادا

٣- ڪهي نمون ٻلي ڪرنار آهي.
ٻيو ٻيل سچو سنسار آهي
جنهن کي ايشور جو آڌار آهي.
سو ڪهن ڪڏي مونا جي ادا

سر لوڙائو پچن ١١٩

ٽل - ڏاڙ لڻ مان ڏولکر ڏوربان.
دٻس قران ٻو دٻس اد ٻون

١- والمان ڏ ٻنهان دود دکي ٿو.
ورهہ جو ٻاام ويس اد ٻون

٢- ڪاڪ لڳائي ڪفي ٻائي.

الک چوان آد يس اديون

٣- پرين لڳ مان سو پنهنجي ڳان -

لاڳر سهڻي لهس اديون

٤- ڪهه ٽمڻون دل ڪي ڏ ديوالي -

ٻرٻر ڪمو پرويش اديون

سر پهاڙي ڀڄن ١٢٠

ٽل- ڌرم سنالن ڌار- دل رک ڌرم پنهنجي سان

١- پر ڌرم ڪان ڪجهه نون ڀاسو -

پنهنجي ڌرم ۾ ڪر نون واسو

گيتا گيان ويچار- سدا رهه شرم پنهنجي سان

٢- جڏهن ڌرم ۾ جنم لسو پالو -

تهن ڌرم ۾ رهجه ٻسالو

ڌرم ڳان سرواز- موهه نه رک چرم پنهنجي سان

٣- پسون پکن جون سهسر ڌاليون -

ٻر پنهنجيءَ ۾ لنون سي لاڳون

شڪتي پنهنجي سار- مڪمه پاءِ مرم پنهنجي سان

٤- ڪهي ٽمڻون ڏن لوڪن ماڻهي -

ڌرم سنالن سر ڪو ڳاهي

ٻرم پدارٿ چار- پاءِ نون ڪرم پنهنجي سان

سر پهاڙي ڀڄن ١٢١

ٽل- سالڪي ملعدم شال- امڻي مان لسه سي لهاو پان

١- سالڪن جي مان سڳڙي آهمان -

عمر اوهان جي آد ڪان ڳاهيان

سمجهه ۽ جي ڏکيال - سواسون سي ڪين وساريان

٢- سالڪن کي مٺڙو ساهه ٿو ساري -
ٿو پسي ڀالو ويا ٿاڪ ٿيار
هيٺا ٿورم حال - ڏويو مان واسي ڳداريان

٣- سالڪن لئه مون سمجهه وڃائي -
ملندا مٽيءَ کي جهري جا
آسي ٿن جا اُجال - ٿالهي ٿي ٿاڪ ٿهاريان

٤- ڪهي ٿوڙون لڌهن لاٿم اڳي ۽ -
ڪو نه ٿي سان ٿي جهڙن جڳ
آهن سي نه اڪال - جڙي مان دل کي جهاريان

سر پهاڙي پچن ١٢٢

ڏل - الي سٿسنگ شانتي پائڻ لئه -
۽ من جي مهل مٽائڻ

١- سس سنگت ۽ سس گيان ملي -
لهه آتم جو وگيان ملي
گر نام سند و لمحان ملي -
ڪر سس سنگ دام ڏيجهائڻ لئه

٢- سس سنگ سمند جنن اگاهه الي -
جنهن ۾ موتن جو ٿو واهه الي
جي آتم ڏن جي چاهه الي -
ڪر سس سنگ سرحت سمائڻ لئه

٣- سس سنگت ۾ غم غرض مٽي -
۽ ڪرمت جنم جو قرض مٽي

ھن من اُن جو سڀ مرض مٽي -
ڪر ست سنگ دور هٽائڻ اٿ
٤- جي ست سنگ سان اُٿهن لائيندي -
کھي ٿيڻو ن ڪشٽ نه پائيندي
پنھنجو جيون سڦل بڻائيندي -
ڪر ست سنگ لوڙ اپائڻ لٿ

سر پهاڙي ڀڄن ١٢٣

ٽل- امان رهجي ڪيئن ايندو
هي سانگ فقيريءَ جو - جنهن سرهو ڪيئن لهندو
١- هڪ ڪوٽ اندر رهجانءِ
سدا سنتن جي سنگ ۾ - سڀ سختيون سر سهجانءِ
٢- پيو مال متا ڪانجانءِ
جڏي پڪ نه لڳيئي ڏاڍي - هٿ روئيءَ کي لائجانءِ
٣- ٿيون سمجهه متان سمجهانءِ
جڏي لنب نه اچيئي ڏاڍي - ڏڙ ڏوليءَ لي ڏوجانءِ
٤- چوٿون پنهنجا چڏ ماري
کھي ٿيڻو ن سو ساڌو - جو من پنهنجو ماري

سر پهاري ڀڄن ١٢٤

ٽل- چڏ جوئو لون ماٺو
هت ڪوڙ رهيو ڪوئي - ٿيو سڀ جو لاڏاٺو
١- جن ڪوٽ اڏيا پارا - هيا سورهيه پل وارا
هتي ڪين رهيا سي ئي - ڪري ڪوچ ويا سارا
٢- جي ڪرامت ۾ ڪامل - جي عاقل ۽ عامل

هس ڪين ڏسان سي ٻيءِ - تنها ترليءَ سان شايا

٣- جي سندر سوڀن وارا - هيا ٻالڻ ڪان پيارا

هس ڪين ايڏا سي ٻيءِ - تنها انهن سڙي چارا

٤- جي دادا ها دالي - جي ٻپسي ها ڏيالي

ڪهي نمرون سي نه نڪيا - هندين ڪال لئي ڪالي

سر ڀاڙي ڀڄن ١٢٥

ٽل - هيءَ ڳالهه نه ڀڄ تون ڏيان ڏري -
جو چايو آ سواوس مڙي

١- تونڙي ڀور هجي يا فقير هجي -
يا ملڪن جو ڪٽي مير هجي

ڏيو هجي يا گنيير هجي -
نه ٻه ڪال نه لنهنتي قياس ڪري

٢- تونڙي ياري ڪوٽ اڏائي ڪٽي -
يا سورهيه جو نه سڏائي ڪٽي

ٻلي ياڪ نه ٻنهنجو ٻڏائي ڪٽي -
ٻر آڪ ازل جي سو نه ٻري

٣- ڪنهي ڪالوالد ويا هٽان ڪان لڏي -
سڀ ماڙيون بنگلا باغ ڇڏي

هن موت ڇڏيا سڀ ڪاڪ ڪڏي -
هيءَ هٽي ڪنهن تان ڪين ٽري

٤- جو جهري ياڪ ڪي ماري تو -
اسان ڏيان ڳرن جو ڏاري تو

ڪهي نمرون تري جڳ تاري تو -

ڀڳتن کان پڇي ٿي ٻال ٻوڙي

سُر پهاڙي ڀڄن ١٢٦

ٿل - ڏانهو ٻوليم جو ٻڌ ٻالڪو -

هيءَ ڏکيو لڱڻ آ لالڪو

١- جھڙو سڀني جون سور سهائي -

هلي ٿيءَ ٿڏيءَ پر ڪاهي

سڀ لاهي سر جو سالڪو

٢- سوئي ٻار ٿيندو هن ٿڙ کان -

جھڙو ڪين ٻ جي کٿهن اڙ کان

ڪل ٻائي ڪلا جو ڪهالڪو

٣- هيءَ ٻوليم ٻه سستو جالج - ڪٽي ڪند ڪلهن کان آڻج

هيءَ ملهه کان آهه مهالڪو

٤- کهي ڏيئون سوئي ٻائي - جھڙو لوڪ لڄائون لاهي

هي سود و لاله سهالڪو

سُر پهاڙي ڀڄن ١٢٧

ٿل - هل ستگر جي ٿون ٻ ٿاري - شرڌا ڌاري

١- ستگر دين دیالو آهي - شرن ٻڻن رکپالو آهي

هلي ٻڌ ٿون ٿهنجي ٻاري - شرڌا ڌاري

٢- ستگر ڪوٽ ٻو سند ماٿهو -

ٻار ٻڄائي ٻڪڙي ٻالهي

وڌ اوٽ ٿهنجي ٻاري - شرڌا ڌاري

٣- ستگر سم ٻو داتا ناهي - ٿن من جا دک درد مٽائي

من لڳ ٿون ٿهنجي لاري - شرڌا ڌاري

۴- ڪهي ٽمئون ملي ستگر سنگ ۾.

من پيٺڙو وڳ رام جي وڳ،

وڏ ماڻس جنم سڌاري - شرڌا ڌاري

سر ڀهاڙي پڇن ۱۲۸

ڏل- سڀ سنگ ڪر لون شرڌا سان.

مانڻو جنم اهڙو- وري ڪون ايندو ايند،

۱- ماس گرڀ ۾ الٽو موڪ لٽڪي لي-

چوراسي لک جوڻن ۾ لون ڀٽڪي لي

جنم ڏاو هي پڳوس آ-

ياد رکج دل لي . وري ڪون ڏيندو،

۲- جهڪي ڪرڻ سو هاڻ ڪري وٺ وقت آلي-

سووا سمرن جي نه ڪنديڻ لون بخشا آلي

خاص ڪتڻ لهٔ آئين لون.

پا ڳو هي پورا اهڙو - وري ڪون لهندو،

۳- ڪهي ٽمئون ستگر جي پهٔ لون شرڻاٺي

سهڪ اهائي سهي سڻن سمجهائي

گمان گهڻو جن ستگر جو

ڪال هي کهري لن ڪي - وري ڪوله لهند؛

سر ڀهاڙي پڇن ۱۲۹

ڏل- اون سوامي مورا مڻن داس لورا ڪر ڪرپا

اوڻهي ماس پٽا هر پدڪ و سڪا - لوڀ ان ڪوئي نه مورا

۱- هاٿ جوڙ اوداس ڪر ون - سمس ڏوون ان سو ڪون

ڪرپا ڪرو پرڀو ڪرپا ڪرو- ڪاٽو جم ڪا ڦيرا

٢- شرڻ آيو ي ۾ داس ٿيا - ڏسڻ ۾ ڪوئي نه سوجهي ٿيا
عرضي سڻو ڀوري عرضي سڻو - ڪهي ٽيئون چاڪر ٿيا

سر جوڳ ڀڄن ١٣٠

ٽُڪ - آتم گيان ايئي رس ڀنو - ڪهي نه جاڻو لڳي جم ڏام

١- جاڳڪي ڀووت مٺه ڀاسا
جڳي نه واپڪ جڳ ڪي آسا
پائو ڀودن سکه وسرام

٢- ستگر ڪا سمهه شبد اچارو - من ڪا ڦرنا سرو نوارو
ديکو انتر آتم رام

٣- جڳ ڪي ڀڏن سڪل مٽائو
جيون مڪتي جيوت پائو
هووه پورڻ سڀهي ڪام

٤- ڪهي ٽيئون لائو سهج سماڌي
جيو ايش ڪي جوڙ اپاڌي
ڪريئي ايڪ گهر آرام

سر جوڳ ڀڄن ١٣١

ٽُڪ - ستگر پادل امرت برسي
ڀوي ڪو چاترڪ پيارا وي

١- ساگر سر سرتا ڪا پاني - لاڳس ٽالڪو کارا وي

٢- الس ڪال سر ڪرهه نه ڀوان
اولي ڇوانچ ڀڪارا وي

٣- چاترڪ جيون اولد سوانتي - اور نه ڀوون هارا وي

٤- ڪهي ٽيئون اس امر انل ڀر

ڀل ڀل مٺن ٻلهارا وي

سر جوڳ پڇن ١٣٢

ٽل - منهنجا سٽگر سائين دل مان

شل لاهجي نه ڪڏهن وسري

١- جي ڪدمن ملي ٻنهاهي - پا در در ڪيان گدائي
پل ملي نه هڪڙي پائي - شل لاهجي نه ڪڏهن وسري

٢- مان سدا رهان جهنگلن ۾ - پا موهندڙ محلن ۾
پل ٻند رهان جبلن ۾ - شل لاهجي نه ڪڏهن وسري

٣- پا ديون پا دئيتن ۾ - پا ڀڪن ڀسن منشن ۾
پل وڃان ٻه ڪنهن جوٺن ۾ - شل لاهجي نه ڪڏهن وسري

٤- ڪهي ٽمون سڀ سائين - هي منهنجو عرض اگهائين
گر السٽ سمي جي لائين - شل لاهجي نه ڪڏهن وسري

سر جوڳ پڇن ١٣٣

ٽل - الٽي موج مستي فقيري جي نياري -
عجائب السٽي چڙهي خود خماري

١- سنئين ۾ اهو لي فقيري جو آلا -
جنهن جي چڙهي سان ٻوي سمجهه ساري

٢- رکي ڪين پرواهه فقيري لي ڪنهنجي -
ڪجي شير والگي همه لي ياري

٣- فقيرائي حڪومت هلي لي سڀن تي -
وڏو شهنشاهه پي اڳيان ڪنهن ڀڪاري

٤- فقر ڪان لي مارڪ فقيري ٻهائي -
ڪهي ٽمون دل کي سا ڏي لي ٻهاري

سر جوڳ پڇن ١٣٤

ٽل - ٻنتان ڪيان ڪون ٻاپ - او ٻهارا او ٻهارا

کچ ڀؤ ورکہ ٿون ڀڳوان جو
١- ٿوري جنهن خاطر جڳ ۾ پاپ نہ ڪر ڪوئي
مٺي ٻچڙن لئکو ڏيندڙ جم ٿو ۾ روئي
ڏاڍو ڏيندو تاپ
٢- مسڪين کي ستڙي پنهنجو پيٽ جي پڙيندي
آهہ غريبان ڦهڙ خدائي ليٽ ٿڙڪ ويندي
سهندين ٿون سنتاپ
٣- اندر وٺي ٿڙدا ڏيئي پاپ ڪندي جي ٿون
چٽو گهيو لئکو پڇندا اسي لڪي نہ سگهندين ٿون
پوء ڪندي پڇتاپ
٤- ڪهي ٿيئون ڪپ ڪرم چڱي
ڪر شپ ڪرمن سان پيار
لوڪ پنهي ۾ سکيو رهندين ملندءِ موکہ دتار-
جپ پرڀوءَ جو جاپ

سر جوڳہ پچن ١٣٥

ٿل- رهن ٿا ياد سي هردم رکيو جن پريم ڀڳوت سان
امر تنهجو رهيو نالو- هليا جي اٿي حلمت سان
١- وچائي پاڻ جن پنهنجو- ڪٽي شئوا پتيمن جي
منا مالڪ ڪيا سٺي-- رهيا جڳ ۾ جي مروت سان
٢- ڏسي ڏک ڪين سي ڏريا-
ڪسٽ ويلي نہ جي ڪر ڪيا
رتي ٿي خلق اڄ ٿن لئہ- ڏٺا سر جن شهادت سان
٣- سچائي سادگي سنڌر- رکي جن پاڻ وٽ پڪٽي
وٺيا سڀ کي سدائين سي-
رهيا جڳ جي ڪماءِ سان
٤- سچي سڪ پريت ۽ شردا- رکي جن گروءَ ۾ پوري
ڪهي ٿيئون آهي ڏن ڏن- رهيا جڳ جي صداقت سان

هيٺيان پستڪ ڇپيل آهن

١- امراپور واڻي گرمکي، سنڌي ۽ هندي
٢- مڪتا سنڌو گرلٽ گرمکي
٣- امراپور پرچن سار گرمکي
٤- چوڙالا راجا شڪرڌج جي ڪٿا
٥- ستگرو ٽيئون رام صاحب جو جيون چرتر سنڌي
٦- مڪت مڻي مالها هندي
٧- استري ايڊيشن سنڌي ۽ هندي
٨- سوامي جن جي آرتي گرمکي
٩- سوامي ٽيئون رام صاحب جي پاد ۾ پريم جا پشپ گرمکي
١٠- لڇمڻا رام راج جي ڪٿا ڪٿ اڀشيڪ

پستڪن ملڻ جا هنڌ:

١- امراپور دربار ٽنڊو آدم سنڌ ۾
٢- پوچراجمل موورلڊمل ميونسپل ٺيڪيدار ڪراچي
٣- آترام ٻوبم ٻوڪاش ٽيلر شاهي بزار سکر
٤- نارائڻداس چيلارام لهاڻي جو ٻر حيدرآباد سنڌ
٥- موٽومل وڌواڻي مل ڪارخانو لڳو جمنداس مڙهي شڪارپور سنڌ ۾

Printed by Bhagwandas Mulchand at the
Tajmahal [Elec.] Printing Works.
Shahi Bazar, Hyd. Sind.
and Published by Lachmandas Mulchand
for Mulchand Vishandas Sind Book Depot,
Shahi Bazar, Hyderabad Sind.